

ACHARIAN.

Pandit V. U. VAIDIAR.

ആചാര്യൻ.

(ഒന്നാം ഭാഗം)

രത്ന വിഭാവനവും.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു

പണ്ഡിതർ വി. ജെ. വൈദ്യർ,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

കിഴക്കൻകർത്താവും പ്രസാധകനും

വി. ജെ. സുകുമാരൻ,

കരിമ്പ്രം, വെള്ളാഴ്.

Printed at

The Kerala Vilasam Press,
TRICHUR.

കോപ്പ് 1000.

1109.

Price 8 Rs.

വില 8 രൂ.

Pe
194

msc
11/3/91
കേരള
വിലാസം
പ്രസ്സ്
28/3/91

MAHARAJA'S PALACE,

7th Edavam, 1107.

Dear Sir,

Your letter dated 18th May, 1932 and the books sent therewith were received and duly placed before His Highness the Maharaja.

I am commanded to inform you that His Highness is very glad of your attempt in the field of Malayalam Literature and that His Highness hopes that your efforts will be crowned with success.

Yours truly,

(Sd.) N. S. SUBRAMANIA AIYAR.

Sarvadhikariakar.

M. R. Ry,

V. Unolparan Valdyar Avergal.

മുഖവുര.

ശ്രീമാൻ വി. യു. വൈദ്യരവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ “ജീവകാരുണ്യം” എന്ന വിശിഷ്ടകാവ്യം ധ്വനിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൾക്ക് തെളിഞ്ഞുവരുന്ന കവിതാവാസന അതുപോലെ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ വീണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചുകാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ ആ ആശംസ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ആചാര്യൻ” എന്ന ഈ കൃതിമൂലം ധാരാളം സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്നു സന്തോഷസമേതം ഒന്നാമതായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പ്രസ്തുത രചനകാവ്യം ഇതിനിടയിൽ നമ്മുടെ നിർഭാഗ്യത്താൽ പരമസമാധിഷ്ടനായ ശ്രീ.നാരായണഗുരു സ്വാമികളുടെ നിര്യാണപ്രാപ്തിയെ വിഷയീകരിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശാലകാവ്യമാണ്. “പ്രഭാഭനം”, “കണ്ണൻകുളി”, മുതലായ കൃതികൾക്കെന്നപോലെ ഇതിനും വിശാലകാവ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അപണ്ഡിതമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നു ഇതു ധ്വനിച്ചുനോക്കുന്ന സഹൃദയലോകം സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഗുരുസ്വാമികളുടെ ചരമഗതിയെപ്പറ്റി പരിതപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇതിലെ പദ്യങ്ങളിൽ ആ കഹാത്താവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെയും

അപകാരങ്ങളെയും കവിസരസമായി നിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു ചരിത്രത്തിന്റെ ശുദ്ധാസ്ഥിയെ കേൾക്കുവാനുള്ള മാംസമുറക്കുന്നതിനുള്ള വായനക്കാർക്കു വൈകല്യം വരാത്തവിധത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്താൻ കവിയുടെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ ചരിത്രപുരുഷന്റെ അപകാരങ്ങളെപ്പറ്റി അതുതക്കല്ല ആപാമുഖം കേൾക്കുന്നത് തോന്നുന്നത്. ഇതിനു കാരണം കവിയുടെ ഉത്തരായക ലക്ഷ്യമായുള്ള വായനയിൽ താല്പര്യമുള്ളവർക്കു മാത്രമായിരിക്കണം. പ്രായേണ പല വിവാചകാഭ്യങ്ങളും വായനക്കാരുടെ നെസ്സിനെ ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഒരു തരമോ മറ്റൊരുതരമോ വായിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുപോയി കിടക്കത്തുപുറത്തുവെച്ചു കിടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കാം. പ്രസ്തുതമായ കാര്യമാകട്ടെ അതിനു വിഷയീകൃതമായ ഹോത്താവെന്നോപോലെതന്നെ വായനക്കാരുടെ നെസ്സിനെ ഈ ഭവ്യലോകത്തിൽനിന്നു തുടലോ മേലോട്ടുയർത്തി ആനന്ദമയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചു സിദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഈ കൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന അഭിപ്രായവും മറ്റും ഗ്രീക്കു പ്രശംസിക്കത്തക്കവയാണ്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പദ്യങ്ങൾ ഇതിനു പര്യാപ്തമായ ഉദാഹരണമാകുന്നു.

1. ദോഷംകൂടാതെ മൂർത്തിരൂപനിവകളൊരേ
ശക്തിയിൽ കർമ്മരൂപം
വേദം കെട്ടുന്നതാണെന്നതരയിലുമെല്ലാം
ജ്ഞാനസ്രവതരൂപം

നന്ദാനന്ദം സ്തുരിക്കേപകിനിഖിലജനം
കേരിപൂർവ്വംശ്രവിപ്പാ-
നാർവാലങ്കാരസുകാമുതവചനഭരം
ചെങ്ങുതേന്ത! നമസ്തേ.

- 2 എന്താശ്ചര്യം! സുഖൈരധർമ്മിയൊരു
തിരുമെയ്തന്നെ മൈത്രേയബുദ്ധൻ,
മിന്നാരത്താഴിരാമൻ പരമതമഹിമാ-
ധാൻമാറുള്ളവർ,
സന്താപമുള്ളതുടപ്പാൻഖിലജനമനം
തന്നിലാൻമുള്ളതും
സന്താനാപോധകരീടിരുത്തുവരമാ-
നൊത്തുമാരെത്തിത്തേ!

- 3 അവനിക്കതിഭാരംചേ-
ത്തവനവനെന്നുള്ള ബുദ്ധിയാംസ്ഥായം
കവരം കവഹംകളവാൻ
കവനകവാപൻ ലസിച്ചുതുളവർത്തൻ.

- 4 ആരണരീവിനുള്ളപ്പ-
ന്നാരണശൂന്യം പരാജമാംപ്രണവം
കരണരൂപംമായ-
ക്കാരണയാഞ്ഞാൻ പരപദംചേൻ.

- 5 “നേരായണാതിമതസാരാംശകേകരിഹ
സാരാത്മഭൂതഹിമയം”,
തോരതലജന്മമതിമാറാൻ ജഗത്തിലതി
ധീരാത്മബോധനിലയൻ,

കൂറാൽകഥിച്ചു ശരഭാരാൽപുലർത്തിതിവ
 പേരാൻഡയ്ക്കുവചനം,
 പാദാശ്രയിക്കുകൊത്തനായവേരഖില
 സന്താനമകുനീ മഹാൻ

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ജീവിതം ചരിത്രത്തിനും കവനത്തിനും വിഷയമായിട്ടു സാഹിത്യത്തിൽ അനൗപമമായോടുകൂടി പ്രശംഭിക്കേണ്ടുന്ന ഒന്നാണ്. ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല വലിയ മഹാകാവ്യങ്ങൾ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ചരിത്രത്തെ വിശദീകരിച്ചു ഭാഷയിൽ അവതരിക്കാവുന്നതും അവതരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്. അത്രയും മഹത്തായ ആ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഫലിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ പ്രശംസനീയമായ സംഗതിയാണ്. ഇതു കവിഷ ആചാര്യനാഗരവു മോക്ഷത്തിനു ശ്രേയസ്സും ഉണ്ടാവാൻ ഉപകരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഉത്തമമായ ഈ പുസ്തകം ഉടൻ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

പട്ടാമ്പി,	}	കെ. വാസുദേവൻ മൂസ്സത്.
5-1-29		(രദ്യ്)

ബ്രഹ്മശ്രീ ഗോവിന്ദാനന്ദസ്വാമി പാദങ്ങളിൽ അനുവാദപ്രകാരം സമർപ്പിച്ചത്.

(സമർപ്പണം.)

അജ്ഞാനത്തുനിന്നു തീർത്തുവന്നു കൃഷ്ണവി തൂകിയും,
 അശകാൻ സുഖോക്തിനിന്നു ലെല്ലാമകനിയും, 1
 മുർവ്വത്തം നീക്കിവിശ്വൈകസമ്പ്രസാധാരണയുമേ,
 ധർമ്മോധംപ്രതിഷ്ഠിച്ചുകർമ്മകൊശലൈകകളാൽ, 2
 ആനന്ദയോഗമാർഗ്ഗത്തിലായ്ക്കുന്നതശക്തിയെ,
 ആശയപ്പുരുഷാർത്ഥകൊണ്ടാറും ശാന്തിമേൽഗുരു, 3
 ഇതന്നാസ്ഥാനപീഠത്തിലിരിക്കുന്ന മരധിപൻ,
 നാരായണാത്മാവേശത്താൽനരകജനതത്തുവോൻ, 4
 പരമാനന്ദൻ ഗോവിന്ദാനന്ദൻ ഭീരുപാലകൻ,
 കരുണകൈത്തലം നീട്ടിക്കൊണ്ടുവർക്കോണയക്കു
 വോൻ, 5
 വിശ്വരൂപംഗ്രഹിക്കുന്ന വിഖോചനമുദിച്ചവൻ,
 വിശ്വാസംവിളയാട്ടുന്ന വിജ്ഞാനാനന്ദത്തുവോൻ, 6
 മൽപ്രണാമത്തെയും സാക്ഷാൽ "ആചാര്യൻ"
 ചരമത്തെയും
 കൈക്കൊണ്ടുനഗ്രഹിക്കണം മനോരാജിത്വമേ
 റിദാൻ 7

കൊഴിക്കാട്ടു,
 1104 കുംഭം 23. } ഗ്രന്ഥകർത്താവു.

കറം

ആചാര്യൻ

(ഒരു വിലാപകാവ്യം)

ലോകമാതൃവിലാപം

എന്ന

കന്നടം ഉച്ഛ്വാസം

അത്യന്തശ്ലോം മരവിച്ചുകാണൂ!

നിശ്ചേതനം സ്തംഭനമെന്തിദാനീം?

നിസ്സൂര്യമുഷ്ടിക്കകതാരിലേറോ

പ്രത്യുസ്മിദ്യല്ലാത്തതെല്ലാം ജ്വലിക്കാത്തതും

1

പാലക്കുഞ്ഞുളളെങ്കിലുമിച്ഛിക്കാത്തതും

നൂക്കുവാനിത്തം തളരാത്തതാണോ?

നോക്കുവാൻമുഴുത്തും കരിതേച്ചുകൊലം

ചേർന്നു നാരായണനാമധേയം!

2

രാവിൻകുറ്റപ്പിപ്പകലും ധരിച്ചോ?

ഭാവിപ്രസാദം ശകുനംവിഴിച്ചോ?

ടിപ്പണം:— 1. നിശ്ചേതനം=ചൈതന്യമില്ലാത്തത്. ഇദാനീം=ഇപ്പോൾ. നിസ്സൂര്യം=മുഖമില്ലാത്തത്. പ്രത്യുസ്മിദ്=സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന ദിവ്യശരം. ജ്വലിക്കാത്തതും=സംഭോധനാത്മകം.

2. കരിതേച്ചുകൊലം ചേർന്നു നാരായണനാമധേയം=പത്രങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞവരകൾക്കിടയിൽ നാരായണനാമധേയം കാണുന്നു; വിഷാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുറഞ്ഞ ജനങ്ങൾ നാരായണനാമം പറയുന്നു.

ആവിർവിച്ഛോ പ്രളയോഗ്രകാലം!
 ഗോവിന്ദനാമങ്ങൾ ജപിപ്പിനാമം. 3

ഹാ! ശാരദാശങ്കരശൈലഭീപ-
 മാശാന്തമിസ്രാസ്ത്രവിഷാതാശ്ശി,
 നിശ്ശേഷമയോ! വിലയിക്കുമ്പ-
 മിശ്ശോകധൂമക്കൊടി കൂത്തടിപ്പി! 4
 ശോകാസ്ഥനീ ജാനധികം കറങ്ങി
 ലോകാന്തരത്തിങ്കലണഞ്ഞപോലെ,
 ആകാശിരിക്കുന്നു, പതിഭുവിച്ഛോ-
 ലോകാഗ്രമിത്തത്തിന്നു നഷ്ടമുണ്ടാം. 5

3. കാവിപ്രസാരം=കാവിശോഭനത്തെ കാണിക്കുന്നതു്. ആവിർവിച്ഛോ=പ്രത്യക്ഷമായോ, പ്രളയോഗ്രകാലം=പ്രളയമാകുന്ന ഉഗ്രകാലം. ഗോവിന്ദനാമങ്ങൾ ജപിപ്പിൻ=ശുഭത്തിനുവേണ്ടി ഈശ്വരനെ ജപിക്കുവിൻ.

4. ശാരദാശങ്കരശൈലഭീപം=ശാരദാഗ്രിയിലേയും ശിവഗിരിയിലേയും ഭീപം; ശ്രീനാരായണഗുരു. ആശാന്തമിസ്രാസ്ത്രവിഷാതാശ്ശി=ആശയാകുന്ന ഇരുട്ടിനെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്ന തേജസ്. ശോകധൂമക്കൊടി=വ്യസനമാകുന്ന ധൂമക്കൊടി, വിളക്കുകളാൽ പുകയുണ്ടാവാറുണ്ടല്ലോ.

5. ശോകാസ്ഥൻ=വ്യസനംകൊണ്ടു ബോധംകെട്ടുവാൻ. കറങ്ങി=പുററിത്തിരിഞ്ഞു. ലോകാന്തരം=മറ്റൊരു ലോകം. വ്യസനാധിക്യത്താൽ സ്ഥൂലേന്ദ്രിയവ്യാപാരംനിന്നു കണ്ഠസ്സു സംസ്കാരവൃത്തിയിൽ ഏത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആഹ്വാന! തോറിനുകിന്ദാവിചാരങ്ങൾ
 മോഹിക്കുകയോ നിശ്ചേഷ്ടവേദനകൾ
 ദൈവബ്രഹ്മം വാഴ്വരുത്തേണ്ടതിൽ—
 മാഹാത്മ്യമാണോ? മനികമിട്ടുണ്ട് 6
 പെട്ടെന്നുവരുന്നതായാലും,
 പൊട്ടിത്തരികുന്നു മലിനമേഹം,
 മട്ടക്കൈൻബുദ്ധിസുസ്കന്ധംവേദം—
 ഞ്ഞാട്ടിക്കഴി, ഞ്ഞാട്ടുവിചിത്രമെന്തും 7
 ഇക്കാഴ്ചയിൽ കൈവരായാലും, മീയം—
 നികാത്തുമാം നേരിമേല്ലകാണും!
 ചിൽക്കാതലം സത്സത്യതനുകടംഭാൽ
 തല്ലുവേത്രത്തുതസിദ്ധനോ തോൻ? 8

6 കിന്ദാവംസംപൂർണ്ണം ദൈവബ്രഹ്മംദൈവസമൂഹം.
 യോഗാദർശനംതോന്നാട്ടു ചിത്താകശേഖരയിൽ സ്വപ്നവും
 പ്രാപ്തിയുമല്ലാതെ തോന്നാട്ടുവീടൊന്നു ദൈവകയോണ ക
 വി ചെയ്യുന്നതു്.

7 മലിനമേഹം=പുറന്റെ ശരീരം തോന്നാശ
 ഞ്ഞാട്ടുതനുകൽ യോഗികൾക്കുണ്ടാവുന്ന അർദ്ധസൂക്ഷ്മ
 ഈ പര്യത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു

8 കൈവരായാലും=ദൈവതമുള്ള സമൂഹം, കാ
 ൾമാംനേരിടം=കാരണങ്ങളായ സൂക്ഷ്മഭൂതങ്ങളിൽനിന്നും
 ഉണ്ടായ വേദം. ചിൽക്കാതൽ=ബ്രഹ്മസംഗ്രഹം, അ
 തൃത്തുതസിദ്ധൻ=അതൃത്തുതങ്ങളായ സിദ്ധികളെക്കൂടി
 യഹൻ ശ്രവകടംഭംകൊണ്ടു കവിതാം സൂക്ഷ്മവേദം
 അഭികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു താല്പര്യം.

സസ്താത്തസംതുപ്പിയിട്ടുവാനോ-
 തുപ്പിയിട്ടുവെന്നിഹ 'കാദേവന്';
 അപ്യാജമേവ! വിദ്വാനുപ്യതം
 ദിപ്യാത്തമേവ! വിധന്തികയാല.

9

ജ്ഞാത്തമാം പഞ്ചമഹേശൻ നാനാ-
 ഭൂതപ്രകാരേണമന്തരിട്ടന്ത!
 ഹാ! ദേവതാമേവേന സ്പ്രിദ്ധന്നാ-
 ശ്രീദേവസുപ്തിതപ്രഭയസ്കമഹാ

10

ഭിക്ഷവാൽ ദേവന്ദികൾ സിദ്ധമെന്ന-
 ദൃഷ്ടേതരം ദൈവസങ്കാരമല്ലാം,

9 സസ്താത്തസംതുപ്പി-സസ്തപ്രകാരത്തിലും തനി-
 കളെ തുപ്പി. മിട്ടി-ജീവേവി 'കാദേവന്'-സസ്തവു-
 നല്ലന്നവർ. ദിപ്യാത്തമേവ-ദിപ്യാത്തമാകാൻ മരിക്ക-
 ന്നപ്പോൾ യോഗ്യൻ ഭൂമിദേവിക്ക് മോകളുമവിന്റെ
 സമാധിയും ശരീരം വിദ്വദില്ലായ്

10 ജ്ഞാത്തമാം പഞ്ചമഹേശൻ-പഞ്ചഭൂതസ്വ-
 രൂപനായ മഹാദേവന്മാർ. പൂഗിവാ ബ്രഹ്മാവിന്നു വി-
 രോകുന്നതുപോലെ പഞ്ചഭൂതന്മാർ പഞ്ചഭാവാദേവന്മാ-
 രു പിറഞ്ഞാകുന്നു; ഇതിൽനിന്നും ആയാലകാരകല്പ-
 നകൾ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ് നാനാഭൂതപ്രകാരേണമൽ-
 നാനാവിധം ഭൂതങ്ങളുടെ പ്രകാരേണമന്തരിട്ടുകിടയൽ
 ദേവതാമേവേന-ദേവതകളുടെ മേലത്തും. -തീദേഹം-
 പ്രകാശമെന്നായ ശരീരം. ദേവതാപ്രവിഷ്യാം-നമുന്ത-
 തിരുന്ന മഹാത്താവിന്റെ സമാധി ജ്ഞാനമു സസ്ത-
 ഹാദേവന്മാരും വന്നു.

കല്പാന്നകാലത്തു അന്നത്തോഷത്താ-

സൽപ്രഭാവത്താണെന്നിടുന്നു! 11

സത്യാന്തരംഗാമിപദം ജിഹ്വ

സത്യാന്തരം സൂക്ഷ്മശീരിവർഗ്ഗം,

നിന്ദാണാപരംവരെ നില്ക്കുന്ന

നിന്ദാണവേദോക്തി ജഗൽപ്രസിദ്ധം. 12

ചിൽപ്രാപ്തവാത്തർക്കൊഴി ചോകമാതാ-

വിപ്രാണിവർഗ്ഗം കരയംപ്രകാരം

കല്പാന്നകാലം കവരാത്ത വിശ്വ-

കല്പമുടം കാണത്തുകൊണ്ടു കേണാറം 13

11. ചികുപ്തമാർ-അർദ്ധചികുപ്തമാർ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ തെളസ്സകായമാർ-തേജോമയസ്വരൂപി കഥ. കല്പാന്നകാലം-പ്രളയം. സൽപ്രാപ്തവാർ-സത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തോടുകൂടിയവർ. അന്നത്തിടത്തം-കൊടുത്ത അന്നത്തിടത്തം-വരണം

12. സത്യാന്തരംഗാമി-സത്യാന്തരംഗമായ ജിഹ്വ; ബ്രഹ്മജ്ഞാനി സൂക്ഷ്മശീരിവർഗ്ഗം-ദേവതാഗണം. നിന്ദാണം-മോക്ഷം. നിന്ദാണവേദോക്തി-സത്യവേദത്തിലെ ധാമകം; ദേശനകത്താക്കന്മാരുടെ വചനം. ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാ ദേവന്മാരും നില്ക്കുന്ന ശ്രുതിയുണ്ണു

13 ചിൽപ്രാപ്തം-ചിൽപ്രഭാവത്തോടുകൂടിയവരും കല്പാന്നകാലം കവരാത്ത-കല്പാന്നത്തിൽ നശിക്കാത്ത. വിശ്വകല്പമുടം-ചോകത്തിന്നു കല്പമൊഴിയില്ലെന്നവർ. ജ്ഞാനാപരമയോവ് ചോകശ്രദ്ധയിന്റെ അഭാവത്തിൽ വിളപിയ തുടിയേറ്റി താഴെ കാണാപ്രകാരം മിഥവിച്ചു.

‘വിശ്വാസമാഗ്നത്തിനിതുകറും
 മിശ്രോത്തമൈശ്വര്യഭീപ്രദീപം,
 വിഭാഗിതീഭജനാർ വിഭാഗിതീഭജനാർ
 വിപ്രാഭിപ്രസ്തൻ മുനിമൈശ്വര്യപോയോ? 14

‘മുത്താമരവർദ്ദാധനമാൻ മോഹ
 വത്തായ മായാകൃതവൃത്തിമാവി,
 സത്തായമണ്ണുതസൗഖ്യമുണ്ടാ
 നത്താമൈശ്വര്യമുണ്ടാകാണാം? 15

‘ഇഷ്ടംകൊടുക്കുന്നതാ കല്പകാഗ്രോൽ..
 കൃഷ്ണപ്രസന്നാമൃതസൗഖ്യമുണ്ടാ,
 ശിഷ്ടാശയന്മാർ കടാക്ഷമേക..
 നന്മുണ്ടാമൃതപ്രദാനീകരണാ 16

14 വിശ്വാസമാഗ്നം=ശബ്ദപ്രമാണം. വിശ്വാ
 ത്തമൈശ്വര്യഭീപ്രദീപം=മുത്താമരവർദ്ദാധനം ചെയ്യുന്ന
 മഹാശാസ്ത്രം. വിഭാഗി=അർത്ഥഭാഗം. വിഭാഗിതീഭജ
 നാർ=അർത്ഥഭാഗത്തിൽ വിഭാഗി വസ്തു=വൈശ്വര്യമുണ്ടാ
 ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ തുടങ്ങിയവരാൽ വാദിക്കപ്പെട്ടവർ യോ
 ഗ്യൻ.

15 ആത്മവിദ്യാധനം=ആത്മബോധമാകുന്ന ധ
 നം. മായാകൃതവൃത്തി=മായാമോഹത്താൽ ചെയ്യപ്പെട്ട
 ന വൃത്തി. സത്ത്=ബ്രഹ്മം അത്തസൗഖ്യം=പര
 മോനന്മ. ആ താമരത്താർമുഖം=നാരായണഗുരുസാരി
 കളുടെ മുഖം.

16 കല്പകാഗ്രോൽകൃഷ്ണപ്രസന്നാമൃതം=കല്പകൃ
 ണ്ണത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽനിന്നു ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രസന്ന

ജ്ഞാനാപ്തംകൊണ്ടുവകം കട്ടപ്പി-

ച്ചാനന്തേജോജനനാം കടലശൻ,

നാനാജനാഹ്താഭിസ്യുതമോന്നി-

കാന്തതളിചെച്ചാണ്ടനന്മ ചോ?

17

വിണ്ണാവയത്തിൻ മുഖമായി, ലോക-

ക്കണ്ണായ, വേദാന്തവക്ത്രയാണി,

പുണ്ണത്തലംതുറന്നിടോടങ്ങുവാണോ-

രണ്ണോജനാഥൻ വിലസുന്നതെങ്ങൊ

18

പാകാലിസൂക്ഷമപ്പാവളാഴ്ചമാമ്പ-

ശ്രീമദേതേതും കൊഴയാഴ്ചമാമ്പം,

മുഖം ആമുഖം ശിഷ്ടാശയങ്ങൾ=പാശ്ചാത്യപ്രഭാവങ്ങൾ.

അഞ്ചാംഗമുത്തിച്ചകൾ=ശിരംഗാച്ഛാദം വിശ്വനാഥൻ

17. ജ്ഞാനാപ്തം=ജ്ഞാനാപ്തം അപ്തം ആനന്തേജോജനനം=ആനന്തേജോജനനം തേജസ്വിയായ കടലാശൻ=ചന്ദ്രൻ, കറാത്തൊടി പാനാജനാഹ്തം=നാനാജനങ്ങളെ ആശ്വാദിച്ചിടുന്നവൻ സ്യുതം=പ്രസുതം; നല്ല ചരിത്രം മാനജിത്വം=ആകാശത്തിൽ; മോജ്ഞിതം. ചന്ദ്രനോടു ലോകമുഖത്തെ ഇല്ല ചെട്ടിപ്പുള്ളി.

18 വിണ്ണാവയത്തിൻ മുഖം=വക്ത്രം. ശ്രീമതിന്റെ വാതിൽ; ആർക്കും ഇപ്രകാരം വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, സ്വപ്നത്തിലേക്കു വഴി തുറന്നുകൊടുക്കുന്നവൻ വേദകണ്ണോ=ലോകാക്ഷസ്സു വേദാന്തവിക്ത്രം=വേദാന്തവക്ത്രം; വേദാന്തമാകുന്ന ആയിരം നൂറ്റാണ്ടു പുണ്ണത്തലംതുറന്നിടോടങ്ങുവാണോ=പുണ്ണമായ ആത്മാനന്തം അണ്ണോജനാഥൻ=ആദിത്യൻ

ഭൂമിയിലെ ജീവികളുടെയും സസ്യങ്ങളുടെയും

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ

19

ചൈതന്യം ഉണ്ടോ? പരിമാണമുണ്ടോ -

സ. 130 പ്രകാരമോ? ക്ലാരിഫിക്കേഷനോ?

အတွက် အသုံးပြုသည့်အခါအားလုံးမှာ အသုံးပြုပါသည်။

സാമൂഹ്യ-സാക്ഷാത്കരചിന്തയ്ക്കുപി.

20

കുറിപ്പ്: ഈ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക് അർഹതയുള്ളതല്ല.

പ്രണാമപൂർവ്വം വാങ്ങുകയാണു് തുറന്നിറങ്ങു്.

മാണ് പുക കൗമാരിയെന്നോ,പിന്മാഗാൽ

മിന്നി ഉദയ്യാഹ്നതാരാർ കണക്കെ.

21

19 ചോദ്യം: സമൂഹത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കും സാധാരണക്കാർക്കും ആവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിനായി സർക്കാരെ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. സർക്കാർ ഇതിനുള്ള നടപടികൾ എടുത്തുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നില്ല? സർക്കാർ ഇതിനുള്ള നടപടികൾ എടുത്തുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നില്ല?

20. ഹോമോകാപ്യസപരന്ത്യം=ശരിയായ കാപ്യ
 രംഗം. മുനിധർമ്മം=മുനിക്കാരുടെ മറ്റു ആരാജ്യവോർ.
 അന്യോപാധിക്കുണാവർ. അമിന്നത്യരൂപി=ചിന്തിപ്പാൻ പ്ര
 യാസമായ പ്രവണതാകൃഷ്ടിയവൻ. വൈതഗ്യാദികളാ
 യ ഈ ഏല്പാ ഗുണങ്ങളും തികച്ചും ഉപോയിരുന്നവൻ.

21 സമുദായശുദ്ധം=സമുദായമാകുന്ന കൊടുമുടി
 പ്രീണിച്ചു=സദനാഹ്വിച്ച ഉദ്യോത്തമാകൻ=വിജ്ഞാപ
 നാഥൻ. വാണീഭൂഷം=വാണു ഇപ്രകാരം. ഇന്ദ്രവജ്രാഹ
 തി=ജന്മമന്ദാ വജ്രാധാരംകൊണ്ടുള്ള അടി.

പുരാണപുണ്യഭാജനം
 നരാവതീണ്ണസന്ധ്യൻ
 വരാജയ പ്രദാനഹസ്തം-
 തല്പ്രഭൻ മുനീശപരൻ,
 മുരാരിനൻ നിദ്രയോദി
 പുരാരിതൻ യോഗഭോജി
 നിരാജനം വരിച്ചു ഹാ!
 കൺകൈതളി കൈവരേ! 22

പരമാൺവീചരണം പുത-
 ഭൂവനാകൃതിസകലം,
 പരയശക്തിവരണം പര-
 മജ്ഞാണവ്യക്തിതിനാൽ
 പരമാവധി പരമാകൃതി
 പണിപ്പും പൊയ്ക്കൊണ്ടിയാൽ
 പരമാത്മാനി ബുദ്ധവരണി
 പരമജ്ഞയതെയ്തി! 23

22 പുരാണപുണ്യഭാജനം=പുരാണപുണ്യത്തി-
 ന്റെ ഇരിപ്പിടം നരാവതീണ്ണസന്ധ്യൻ=നരനായി ജ-
 നിച്ചിരിക്കുന്ന കൈവര. വരാജയപ്രദാനഹസ്തതല്പ്രഭൻ=
 വാണെത്തും അയ്യെത്തെയും മാനംകൊടുക്കുന്ന കരതല്പ്രഭ-
 ണഭേദമുള്ളവൻ മുനീശപരൻ=മുനിശ്രേഷ്ഠൻ. മുരാ-
 റി=വിഷ്ണു. നിദ്ര=യോഗനിദ്ര. പുരാരി=ശിവൻ യോ-
 ഗം=ജ്ഞാനയോഗം

23 പരമാൺ=ഏകവും മെഹിയ അൺ പുതള-
 വനാകൃതി=ശ്രേഷ്ഠമായ ഭൂവനത്തിന്റെ ആകാരം. പര-

'ഉണപുണ്യവിഷപ്രകർ
 മുരച്ചുതന്നെ കെട്ടത്തും,
 ജന്മനാപറയാത്ത മൃകനെ
 നന്മയിൽ പറയിച്ചതും,
 കണ്മന്തെളികുന്ന കൺമിഴി-
 യന്ധനേകി ലസിച്ചതും,
 മിന്മയാതമക! ദേഹമുക്ത!
 മരക്കുമോ? മാനിസർപ്പമോ!

24

പോകുകൊണ്ടുസന്താനം പരമമം
 പത്മം ക്ഷയിച്ചുനടക-
 ണ്ഡംപോലെ യോദ്ധാമൃത്യു-
 ക്തം പെണ്മുഖോധാളമേ!
 നാകംതൻ പൊയ്ക്കലം നദീനനിനാ-
 ലകാരമുത്തേ! മന്ദീ-

ശക്തി അന്തരാഞ്ചനെയ അഞ്ചു പരമാവധി അറു
 സാനം. ചപലാകൃതിപണിയിലും പൊയ്ക്കലിന്നി അനിത്യ
 വസ്ത്രം കൈകളുടുന്ന നിസ്സുസ്വരൂപം. പരമാത്മനി-
 ബ്രഹ്മസംരൂപത്തിൽ. ബുധസന്ധി-പണ്ഡിതശ്രോ
 ണ്തൻ. പരമേഷ്വരമി-നിത്യാനന്ദം പ്രാപിച്ചു

24 ഉണ=നന്മ. വിഷപ്രകർഷം=വിഷഭോഗം
 ഉരച്ചു=പാഞ്ഞു. ജന്മനാ പറയാത്ത മൃകൻ=ജന്മനാൽത
 നെ പറയാത്തവൻ ലസിപ്പ=ശോഭിക്ക. മിന്മയാതമ
 ക=ബ്രഹ്മസംരൂപ. ദേഹമുക്തം=മിന്നേറ സർപ്പമോ? മ
 പോകട്ടെ.

ശോകംതീർത്തു തെളിഞ്ഞുയന്നു മനോ-
വാഹരേ! വെനീടുക

26

ഏവംജഗദ്ഗുണസമധിയണക്കന്മുഖം
ജാലംപകന്നു ദുഃഖനും കരയുന്നനേരം,
ആവിർവിച്ഛിന്നിപ്പിച്ചുവെടിപ്രകാരം
വേലുംമനസ്സുകളുവാൻ കളവാകൂമോതി

26

അതതതതകരണതീടായ്,
നീതാൻ കിനാഡായ്
കരുതണമിവനഭാഷണ
ലോകേന്ദ്രജാലം;
പുരുഷനൊരുവാനിതാൻ,
കായയാകുന്നനീയോ,

25 ശോകം=നന്ദം; ദുഃഖനം. സന്താനം=നിത്യം.
അതൃപ്തിസ്തം = നിത്യധർമ്മങ്ങളടങ്ങിയ വേദവാക്യം
പ്രോധാതം=അനാനാതൃതം പെരുന്ന മരവും നാകം=
സ്വപ്നം നവീനനിരോധകാതൃതം=ആനന്ദങ്ങളായ ശ
ബ്ദങ്ങളായ് അധർമ്മത്തെപ്പറ്റി സ്വരൂപമേ. മനീശോ
കം=ദ്രമിയുടെ താപം. സുമനോവാഹരേ! ദേവന്മാരെ വ
ണിക്കുന്നതിൽവെച്ചു ശ്രേയസ്സായവനെ വെനീടുക=മ
യിച്ചീടുക

26 ഏവം=ഇപ്രകാരം ആവിർവിച്ഛിന്നപ്രത്യക്ഷ
പ്പെട്ടു. വിധു=വിഷ്ണു കളവാകൂ=മനോഹരമായ വാ
ണം. മോതി=പറഞ്ഞു.

ആചാര്യൻ ആശ്രമഭേദതാവിവാചം എന്ന

രണ്ടാം ഉത്തരം

വിവാഹമൊളികളായുതന്നു, ചോക
കുമ്പളിവും കളയുന്ന ദൈവതങ്ങൾ,
അമൃതമധിസരണശീതമരണം - 1
കമിതമണത്തീർത്ഥശാരദാദ്രിയിൽ
ജഗദമലപുരോചനേക്കണ്ണം താൻ
കവിനരമിഷ്ടമിടമെന്ന മരണം
അവരിമിടമെന്തെന്നു ചോദനം പോ-
ലിവാമെടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ. 2

ഉത്തരം — 1 കളികൾക്കുതന്നെ ചോക
കുമ്പളിയുടെ തെറ്റിപ്പറന്ന. ദൈവതം ദൈവതം,
അമൃതമധിസരണശീതം ചന്ദ്രസമുദയ ശിരസ്സ് അ-
മിതം കണക്കില്ലാതെ. ശാരദാദ്രി വരെയ. മൃതാഞ്ജനം
പിങ്കളിൽ കൂടി ദൈവതമെല്ലാ തേജസ്വരൂപമായാണു കരി-
ക്കുറുപ്പ്. എന്നു ചോദിച്ച ശിരസ്സ് ചന്ദ്രസമുദയമായി മെ-
ത്തുമുത്തികളെ കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നുതന്നെയല്ല
ദൈവതമെല്ലാ മിത്രീകൃതമായ ശിരസ്സുകളിൽ രശ്മിമണ്ഡ-
ലം കാണാനുണ്ടല്ലോ.

2 ജഗദമലപുരോചനേക്കണ്ണം താൻ
അപരിശുദ്ധമായ പുരോചനന്റെ ഇരക്കണ്ണം ആ-
വർ ദൈവതം. ബയസ്കരണമെന്നു ചോദിച്ചിരിക്കു

അതിമൃദുഭവായ് പരാത്ഥബോധം
 പ്രതിപരമാണ്ണി ഹാ' കയ്യിച്ചുനേരം,
 പ്രതിഭിനമിതം പുണർ വിദ്യാ.
 കൃതി പരദേവതാശ്ചര്യമുദയവീണാധം 3
 വിഷ്ണുവിഷ്ണുഭജനാശ്രമാംബ
 ധിണ്ണമിതിതം വീണശക്തിദേവി,
 വിഷയമതികെട്ടുതിട്ടന്ന സാക്ഷാ-
 ഭൂഷികലദേവതാശ്ചര്യമിട്ടമല്ലെ 4
 ഇവരമപരമാസംഗ്രഹ നാനാ-
 മവനമനോഹരവൃത്തി വിദ്യാശിഷ്ടാർ,
 മൃഗനാശമഹാസാധിയെക്കം-
 ണവനതവകത്രകരണതിരണ്ണമാതി. 5

3 മൃദുപരമാശ്ചര്യം കവിദേവതകളെ കാഴ്ച
 എഴുതികൂടി അഥവാ ചിത്രരൂപത്തിൽ കാണ്മാനു

3 പരാത്ഥബോധപ്രതിപരമാത്ഥബോധത്തിൽ
 പ്രത്യേകമുള്ള യവൻ പരാത്ഥനിപരാത്ഥാവിതൽ.
 പ്രതിഭിനം=ഭവനംനേരം അതിതം=ധാരാതം. വിദ്യാ
 കൃതി=വിദ്യാസംഗ്രഹ, അവിദ്യാനാശകാരിണി പരദേ
 വത=കലദേവം പാഠസംഗ്രഹമായ ശക്തിയെ ആ
 ശ്രമദേവതയാക്കി കല്പിച്ചു വികസിപ്പിക്കുന്നു

4 വിഷ്ണുവിഷ്ണുഭജനാശ്രമാംബ=വിഷ്ണു
 യായി വിഷ്ണുഭജനയായിരിക്കുന്ന ആശ്രമദേവത ധി
 ണ്ണ=ബുദ്ധി ശക്തിദേവി=പരാശക്തി വിഷയമതി=
 ഭോക്തൃവിഷയത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യ പ്രതികരദേവത=മ
 ഹാദിപാദമെ പരദേവത.

‘ഉരുവിപ്പുതിരിച്ചതിന്റെ’ തത്വം
കരുതുകിവാക്കിയാമിതാത്മഭേദം;
കരുണയോടിതിനെപ്പറഞ്ഞു പാടി
ഉച്ചാരണോദ്യോതി കൈനമാണതെന്നോ? 8

5 അപരാധപരിശുദ്ധ പരാധസംഗ്രഹപരാ
സ്വപ്രപഞ്ചവും അപരാസ്വപ്രപഞ്ചവും ഉരിക്കുന്നവശം
ശക്തിപരാസ്വപ്രപഞ്ചവും അപരാസ്വപ്രപഞ്ചമുണ്ടു്
പരശക്തി ബ്രഹ്മശക്തിയെന്നതും, അപരാശക്തി പ്രവ
ഞ്ചശക്തിയെന്നതും ഭാഗമെല്ലാം. പ്രപഞ്ചം ദൃഢ
ത്തിൽ വിവയിക്കുന്നപ്രകാരം അപരാശക്തി പരശക്തി
യിൽ ലയം ഉപനമയോഹരവൃത്തി-ഉപനത്തിന്റെ
തന്മൂലം നിർമ്മിക്കുന്ന വൃത്ത ഉപനമയോഹരവൃത്തി-
ഉപനമയം. ഹർദ്ദം മോക്ഷപ്രാപ്തി അപനമയകരപ്രപഞ്ച
വൃത്തമായ ഉപനോദ്യോതിവിധം. മോക്ഷം മോക്ഷപ്രാ
പ്തികൊണ്ടു ലോകത്തന്നെ മോക്ഷം എന്നൊരു ലോകാത്മ
യാൽ യുക്തയോഗിയായിരുന്ന ഗുണസ്വാമികൾ ശരീര
ത്തെ വെടിയത്തൽ വ്യസനിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നു അ
ർത്ഥം.

6 ഉരുശരീരം ഉരുർത്തുന്നതു തത്വം-ത
ത്വത്തന്നെ ആത്മഭേദം-ആത്മത്തന്നെ ഒരു മനു
ഷ്യകൃതി-അപരാധം മാനുഷികം. മെട്ടത്തുകൊണ്ടു അ
പ്രകാരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മെട്ടത്തെന്നതെന്നോ-
വിവയിച്ചു എഴുതുകൊണ്ടെന്നു അറിയുന്നില്ല പരാശ
ക്തി ലോകത്തു ഹർദ്ദം മോക്ഷത്തിന്നു എപ്പോഴും യതിക്ക
ന്നു എന്നു ദ്രോഷിച്ചിരിക്കുന്നു

‘പ്രകൃതിപുരുഷഭേദമെന്തു? സത്തും
 പ്രകൃതിയുമാറവിവാദമുണ്ടുതെന്തു?
 സകൃതിവർഗ്ഗരാം കഥിക്കേ മരണ-
 പ്രകൃതിയിത്തേതിനിവെനണ പൊല്ലാ? 7

‘സകലഹൃദയവും ഗുഹിക്കയാമേ,
 തകമലരികമുയറ്റൂ സംശയത്തെ,
 അകമുഷിനിയാനാംഗസാക്ഷി
 പ്രകൃതിസമം പരമാർത്ഥമുരക്കം? 8

‘പരമൊരുസൂക്ഷ്മകാരണത്താൻ
 പെറ്റുനിഹസൂക്ഷ്മസൂക്ഷ്മചിത്രപഞ്ചം;
 പൊയ്ക്കുടിവുകൊന്നുപട്ടേതാതി-
 തത്തമൊരുവായുമാരെങ്ങു വാണിട്ടുന്ദ? 9

7 പ്രകൃതിപുരുഷഭേദം=സർവ്വവ്യതിരേകത്തിലെ വ്യ-
 തസ്ത സത്തും പ്രകൃതിയുമാറവിവാദം=അദ്വൈതാനു-
 വം. സകൃതിവർഗ്ഗരാം=സകൃതശ്രോതൃന്മാക്കു ഗുരുവായവ-
 നെ മാനപ്രകൃതിയിത്തെന്തു=ഇങ്ങനെ ശരീരം ഉദ-
 ണ്ടിട്ടുതെന്തു. കരമാക്കം അനുഭവത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു
 ധരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല ദോഷമെന്നു കേ-
 വാൻ ഇനിയും അവതരിക്കണം എന്നു താല്പര്യം.

8. അകമുഷം=കമുഷംകൂടാതെ; തെളിവാതി
 അനാംഗസാക്ഷിപ്രകൃതിസമം=മനഃസാക്ഷിപ്രകൃതം; ശു-
 ഭാന്നതരംഗത്തിലെ മനസ്സാക്ഷിപോലെ സാമാന്യരും എ-
 ല്ലാവതോടും മണമോഷം മിന്നിച്ച് ഉപദേശിച്ചിത്താ-
 ത്രികാലമുത്തനായ ദോഷഗുണവിനശ്ചൈതരോടും ഇതു
 സാധിക്കുന്നതല്ല

‘അറിവനുഭവമൊത്തുചെയ്യുന്നപൂം
 മറി മറിയാത്തപരാമയോധിയെക്കൊണ്ട്
 തനിക്കെടുക്കിനിവോകമിശഃവിഭൂഃ
 ചെറിയ ജാത്തിപണയം തൃപ്തോദ്ധീനഃ. 10

‘ഘടപടവിലേക്കുളളസ്ത്രീഭാതി.
 സ്തുതസുഖമംമറിവാൽ ഗ്രഹിച്ചനിത്യം
 ജഡമജഡമയം പ്രപഞ്ചസാരം
 ഉപമറിവാൻ പരമേശ്വരമേവ 11

9. പരമേശ്വരസുസ്തകൃകാരണം=അതൊക്കെയും
 കരതിസുസ്തകാരണം സുസ്തകൃകൃമിപ്രപഞ്ചം=അത
 ഡമഡപ്രകൃതമായ ചോകം. അതും അറിവും=അപ്പുവും
 അതും. ഡയ്കവർ=മനോഹരമായ മുഖം. പാസ്തീ
 പരമേശ്വരനാറെ പ്രകൃതിപരമാനാതി കാളിദാസ
 ന് വർണ്ണിച്ചതുപോലെ ജഡമജഡമയമായി കറങ്ങുന്ന
 വിരാട്ടിനെ ശബ്ദമെന്നുപോലെത്തൊട്ടുടി സ്വാമികൾ
 ചൊല്ലിത്തീർത്തു.

10. മറി=വിദ്യ, സൂത്രം. മറിയാത്ത=പിഴക്കത്ത.
 തനിക്കെടും=കഴിഞ്ഞു; ഡയ്കം മേലിക്കും ചെറിയതന
 ത്തരം=അവശസമുദായക്കാർ

11 ഘടപടവിലേക്കുളള=ഘടം, പടം മുതലായ
 വസ്തുക്കൾ, നാമരൂപാദിഗുണത്താൽ വിഭാഗിച്ചറിഞ്ഞ
 ദ്രവ്യങ്ങൾ. അസ്ത്രീ, ഭാതി, സ്തുതസുഖമം അറിവാൽ=അ
 സ്ത്രീ, ഭാതി, പ്രിയം എന്നീ ആത്മരൂപാധിഗുണമുള്ള ഗു
 ണങ്ങളായി ദ്രവ്യങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു
 ഗുണങ്ങളിൽ നാമം രൂപം എന്നിവ മയാകാത്തതും,

‘ചിന്തവിജയമെന്ന “പുഷ്പിതാഗ്രാ”
 ജ്ഞിതവന്തപോമിവർ പുഞ്ചിരിച്ചിടുമ്പോൾ,
 കൃതവിജയനിവക്കനാഥനെപ്പി.
 വൃന്തതക്കൈലാളിച്ച്മാഞ്ഞുപോയി’ 18
 ‘ഇനിയുതിഹാസസന്തകാലമെത്താം,
 പനിമതിപൊണ്ണിമയെത്രയും മരിക്കാം;
 ജനിതുകളിടത്തുമാഞ്ഞ സച്ചി.
 ജ്ഞാനിനിമൈതികത്രപിയാൽപിറക്ക.’ 19

അന്നു ചാതിപ്രിയം എന്നിവ ആത്മാകാശ്യങ്ങളാക
 യാൽ ആത്മസംപ്രപഞ്ചമെന്നും കേവലം ഗ്രഹിച്ചിരിക്ക
 ന്നതെന്നു സിദ്ധാന്തം മറ്റും അർത്ഥമതം മറ്റൊരു
 ചോദ്യം അത്മാവിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് അല്ലെങ്കിൽ
 ആത്മസംപ്രപഞ്ചം, സർവ്വംവം, ഇതേപ്രകാരം എന്നു ന്യായമു
 ന്നുണ്ടു.

18. ചിന്തവിജയം=വിജയംകൊണ്ടു മനോഹരമാ
 യത് പുഷ്പിതാഗ്രാണിതം=അഗ്രത്തിൽ കസുമങ്ങൾ
 കൊണ്ടു മനോഹരമായിരിക്കുന്നത് ചിന്ത=വളർന്ന കൃത
 വിജയൻ=വിജയത്തെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ. ഇപ്രകാരം
 ആത്മഭവേതാദികൾ, അനന്തൻ കബളിച്ചുമാഞ്ഞു
 പോയി=മറയ്ക്കപ്പെട്ടവനെ ഗ്രഹിക്കാതെ മോക്ഷം പ്രാ
 പിച്ചു.

19. പനിമതി പൊണ്ണിടം=പുണ്ണമസ്രൻ ജനി
 തുകൾ=ജനനമാണെന്നും. സച്ചി=ജനി=അവതാരാ
 ണ്ണി. മൈതികത്രപി=പഞ്ചഭൂതമെന്നായ ശരീരത്തോടു
 കിയവൻ. മോക്ഷം പ്രാപിച്ചവനെ ജന്മമില്ല എന്നു
 സാരം.

ജനീമരണമൊഴിഞ്ഞശിഷ്യനപ്പോൾ
 മുനിശിഖമിഹശിഖാംശരാജയോഗി,
 ജനകസനകതുല്യനെന്തി വിദ്വാ
 ജനനിസമീപമശേഷരാജരിച്ചു 14
 പ്രണവപരമുണ്ണൻ മുക്കത്തോള
 നന്നിമണിവാക്കുകൂടാരിച്ചുകേൾപ്പാൻ
 അണികകളുന്നിമൊഴി മോക്ഷധർമ്മീ-
 മണി,മണിമോഹനപാണി, പാണിമൂപ്പി. 15

14 ജനീമരണം=ജനനവും മരണവും ശിഖമിം
 ഗശിഖാംശർ=ശിഖകവയായവരുരിച്ച ശിഖമിംഗസപാ
 മി ആത്മയോഗി=ആത്മജ്ഞാനി ജനകസനകതുല്യർ=
 ജനകനെപ്പോലെയും സനകനെപ്പോലെയുമുള്ളവർ. വി
 ദ്വാജനനിസമീപം=പരാശക്തിയുടെ അടുത്തു്; “വിദ്വാ
 വിദ്വാപരാപരാ.” അശേഷർ=പ്രിപ്യാപരം ശ്രീനാരായ
 ണഗുരുസ്വാമിയുടെ പ്രധാനശിഷ്യനാണു ശിഖമിംഗ
 സപാമികൾ.

15 പ്രണവപരം ഉണ്ണൻ=പരമപാതകം ഗ്രഹി
 ച്ച അണിമണിവാക്കുകൾ=മനോഹരമായും അത്ഭുതവത്താ
 യും ഉള്ള പദങ്ങൾ. അണികകളുന്നിമൊഴി=അണിമൊ
 ളിവിചിത്രമുള്ളവർ. മോക്ഷധർമ്മീ=മോക്ഷത്തെ മൊ
 ന്നൊക്കെയുണ്ടാക്കിയവൻ. മണിമോഹനപാണി=
 ഏതനും മനോഹരമായ പാണിയോടുകൂടിയവൻ. പരാ
 ശക്തി ശിഖമിംഗസപാമികളുടെ വാക്കുകൾ ബഹുമാനി
 ച്ചുകൊണ്ടു കേട്ടു ശിഖകവയാകയാൽ പരാശക്തി ശിഖ
 മിംഗസപാമിയെ വന്ദിക്കുന്നു.

'കരയരുള സന്യാസനാശമവില്ല—
 കണ്ണാടകവും മറവും വരുന്നതല്ല,
 നരവടിവിയലും മകന്മന്നനും
 ചരമമല്ലാന്നന്നയും നമുക്കുവേദം. 16

'പ്രകൃതിയുടെ പുറത്തുയന്നു ധർമ്മ—
 പ്രകൃതി പുലർത്തിവരുന്ന മാരനീന്ദൻ,
 സകൃതിജനമുരച്ചുകൊൾവതിന്നും,
 പ്രകൃതിയുടേയവർ മാഞ്ഞിടാവതാണോ? 17

'കവിയുഗമതിലാകൃതാമലശ്രീ—
 കവകളുന്നച്ചുപരൻ പുമാൻമുനീന്ദൻ,
 കവിതസകല ധർമ്മനന്ദു ധർമ്മം—
 കവനിലയിലൊതുങ്ങി വാണുകൊള്ളാം? 18

16 സന്യാസനാശമവില്ല—നിത്യമായിരിക്കുന്ന ആ
 തത്ത്വജ്ഞാനത്തെ മാനംചെയ്യുന്ന വില്ല നരവടിവിയലും
 മകന്മന്നം—അവതാരങ്ങൾ എഴുതുന്ന വില്ല വരമമല്ലാന്ന
 നയും—ചോകത്തിന്നു സുഖമുണ്ടെന്നുന്നതിന്നു മറിക്കും.
 എല്ലാ ദൈവന്മാരും ചോകരങ്ങൾ വില്ലുപിന്നെ ആശ്രയി
 ക്കുന്നു.

17 പ്രകൃതിയുടെ—ചോകപ്രകൃതിയുടെ, അപരാ
 ശക്തിയുടെ ധർമ്മപ്രകൃതി—സന്യാസനവില്ലയെ. മാരനീ
 ന്ദൻ—യക്ഷനയാഗികൻ. സകൃതിജനം—ആപ്തജനം. ഇ
 മ്മം—ഇപ്രകാരം. മാരനീന്ദൻ എന്നതിന്നു ശുഭജ്ഞാനം
 ഗികളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ എന്നു കവി വിവക്ഷിച്ചിരി

‘സ്രതമഹിമമിതജിതന്നതത്തോ
 ഹതവിധിതന്നതെ ശക്തി തിളതത്തോ
 ചതിയിതൊരു സമാധി, കർമ്മസൂത്രം
 കതി തളിരിൽ പരമാർത്ഥതംവിതപ്പു’ 19
 ‘കതിരവഹൃദമത്തിലേക്കു മരണ-
 സ്ഥിതിയതിപോയിതു കാണതാരുവിൽ!
 കൃതിപ്രാണിപ്പിടാക്കു ടിപ്പി വ റാ.
 കൃതിബന്ധോപിയാടിത്തു കാണതത്തോ 20

18. കൃതാമലശ്രീകലകടം=കൃതാമലഗന്തായെ പ
 തിശുദ്ധ ഐശ്വര്യോലികളെ ഭാഗംചെയ്യുന്ന കലകടം
 പരമപുരാൻ=വിശ്വ ദേവീസ്തർ=യുക്തയോഗി കവിത
 സകലധർമ്മം=സകലവിദ്യ, ചത്തങ്ങളോടും കൂടിയപൻ.
 ധർമ്മകലനിഷ്ഠായുക്തൻ=ധർമ്മത്തിന് ഇളക്കം തട്ടുന്ന അ
 വസരത്തിൽ ധർമ്മസ്ഥാപനത്തിനു അഗ്രവാൻ അപര
 തിക്കുമെന്നു ഗീതയിൽ പറഞ്ഞുള്ള സ്മാരകത്തെ ഇനി
 അവതരിക്കയില്ലെന്നു ശരിച്ചു പരാമർശിച്ചോടു പറ
 യുന്നു.

19 സ്രതമഹിമ=യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ മഹാ
 ത്വം ഹതവിധി=മുൻപി യോഗിബ്രഹ്മസംഗ്രഹപന്ത
 കയാൽ ജീവാത്മാക്കൾക്കുള്ള വിധി ബാധിക്കുന്നതല്ല
 കർമ്മസൂത്രം=യോഗം ഈസമാധി സ്ഥലമുണ്ടിതേ തോന്ന
 ന്നതാണ് വിദേഹമുക്തന്മാർ നിത്യസമാധിസ്ഥന്മാരാക
 ന്നു എന്നു ഭാവം.

20. മരണസ്ഥിതി=പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ അട
 കിയതതി സമാധിപരം തത്ത്വമാകയാൽ ബ്രഹ്മത്തിൽ
 ലാകയാൽ അമൃതസ്മരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു ബു

“മേന്മകൾക്കു കറുപ്പിടുന്ന വിദ്വാ-
ധനീമനുജിതൃതിയായിരിക്കയാലെ,
തന്നെയിവെവിതേജിവാൻ സർക്കാ-
ലനപ്രമോദകിൻ മണ്ണുനെയ്യുസാരം!
നിരോധിക്കും കായാ-
ധനീമനുജിതൃതിയായിരിക്കയാലെ,
തന്നെയിവെവിതേജിവാൻ സർക്കാ-
ലനപ്രമോദകിൻ മണ്ണുനെയ്യുസാരം!
നിരോധിക്കും കായാ-

21

വടന്തവേലക്കുറുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ്
 പ്രശ്നം. കി. ഗോ. -
 കരുണാമിഷൻ ന്യൂനതയ്ക്കും
 വിവേചനം കാണിച്ചാൽ
 വിവേചനമില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കണം.
 അതാണ് പ്രശ്നം.
 കരുണാമിഷൻ ന്യൂനതയ്ക്കും.

22

ജ്ഞാനസഭയും വെളിച്ചമിരിക്കുന്ന മഹാസവിതാവു ബ്രഹ്മമാണെന്നും ജഗദ്ഗുരുകൃഷ്ണൻ കൃതിവകുന്ന്-യതി; ലോകഗുരു. നിദിപർക്കിപ്പിടി-ബിന്ദുമനത്രം മുഖേന കാണുന്നപരം തേജസ് വിക്രമകൃതി-വിചിത്രാംകൃതി, ചിത്തശാലത്തിൽ പല ശൈലങ്ങളും യതികൾ കാണുന്നുണ്ട്. അന്നൊട്ടാം അവകൾക്കെന്തെ അനുവാദമുണ്ടായില്ല. ചിലകാലത്തിൽ മുഴക്കുമ്പോൾ വിചിത്രശൈലിയുടെ നഗ്നി കൈയും പരം തേജസ്സിൽ മഹാസവിതാവിടുള്ള വിധയും അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

21 അറിയിക്കുക-ജനനവും, മരണവും വിദ്യാധനം-ജ്ഞാനം. തന്മൂലം, സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനം-ശരിയായ അനുഭൂതി. അതായതായതി ശരിയായ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥിതിക്കു സംശയാതമമായ മനസ്സാക്കുക. ജീവിതസ്ഥിതിക്കു എത്രയോ നിസ്സാരമാകുന്നു

‘നാസകമുഗുണം വിതദ്വൈവിധ്യേ-

കുഞ്ഞപ്പിടിപ്പിച്ചുതൻ

ശ്രീനാരായണധർമ്മപാലന മഹാ-

യോഗം പൂജത്തിപ്പരം;

ജ്ഞാനാനന്ദകണച്ചിട്ടന്നനുഭവ-

സ്ഥാപിതനീടുവാൻ

ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘവുകടന്നാ!

ചെത്താൻ മഹാസർഗ്ഗരൂപ.

22

22. നിയോഗിക്കും മായാവചനം=ജനമെയയുടെ പ്രേരണയെ. അപമാശക്തി=പ്രപഞ്ചോല്പാദനം ചെയ്യുന്ന ശക്തി പൊളിയായ് പ്രയോഗിക്കും=വ്യാജമായി കാണിക്കും; ജാലംപോലെ വീണിപ്പിക്കും. കി വ്യാപകമകരം=ഇല്ലാത്തതായ നീർപ്പോളകരം. ഇതുമത്രനിമയം=ഈ മോഹിപ്പിക്കുന്ന ലോകം വിയോഗം=വേർപെടു കെറിതമാം=ശ്രേയമാം. മയോല്പാദനം=വിജയാധിക്യം. മുനിപന്തസിദ്ധാന്തം=മാച്ചുനിശ്ചയത്തെ വചനത്താന്റെ സിദ്ധാന്തപരണം ഇവിധം=ഇപ്രകാരം ലോകം കിഹൃയായ തുകൊണ് ആരും അതിൽ വിജയമില്ല ശാശ്വതബ്രഹ്മാനന്ദമേ വിജയകാകരുള്ള ഏതെ സ്ഥാനം.

23. വിവേകം=വിജ്ഞാനം; വിവേകോന്മയം പത്രം ഏതും ശ്രീനാരായണധർമ്മപാലനമഹായോഗം=ഏസ്. എൻ ഡി. പി യോഗം. ജ്ഞാനാനന്ദം=ആത്മബോധംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ആനന്ദം ശ്രീനാരായണധർമ്മസംഘം=ഗുരുസപാമികളുടെ സത്യാസശിഷ്യന്മാരുടെ സംഘത്തിന്റെ പേര്. മഹാസർഗ്ഗരൂപം=നാരായണഗുരു

‘ഏന്താശ്ചര്യം’ സുബോധശരീരയാത-

തിരുമെയ്തന്നെ കൈത്രേയബുദ്ധൻ,
ചിന്താനന്ദാഭിമാനൻ പരമതമഹിമം-

വാൻ മറുളളവരും,
സന്താപക്കുന്തുടപ്പാനാമിമന്നനും
തന്നിമാന്മള തരും
സന്താനംപോവകറീടിന ഗുരുവരമാ-
റൊത്തു ചാറെന്തറിഞ്ഞു!

24

ഭോഷംകൂടാതെച്ചുത്തിത്രയനീവകളൊരേ
ശക്തിയിൽ കർമ്മരൂപം

‘വേഷംകെട്ടുനാതാണെന്നരുമിമുരഖ-
സ്തപ യന്ത്രമതതാം,
ഹണാനന്ദസ്സര രം പട റിഖിധനനും
മകര പൂച്ചം ശ്രവ പൂപ്പം-

സദാ മൌകികവും വൈഷികവുമായ രണ്ടു ധർമ്മവും
സ്വാമിയറേ ഹിന്ദിത്തി പത്മസ്വാപകന്മാരായ അവ
താര്യത്തിനകം ഇപ്രകാരമാണു മെ ശ്ലവരാറുള്ളത്

24 സുബോധർ=ശരിയായ ബുദ്ധമതക്കാർ ചി
ന്താനന്ദാഭിമാനൻ=മനസ്സിനു യോജിച്ചവൻ പരമതമ
ഹിമാവാൻ മറുളളവർ=അന്യതെസ്-ഛാന്തികൾ. സ
ന്താപക്കുന്തു=വരുിച്ചു ഓടും. അമിമന്നനനം=ഏല്പാ
നാനാമുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സ് സന്താനം=ദേവധോകൃഷ്ണം ഗു
രുവരമാഹാര്യം=നാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ മഹത്വം.
അതാതുതങ്ങളിലെ പരമസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അതാതുതര
ക്കാക്കു നാരായണഗുരുസ്വാമിയെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.

അപരിമിതനന്ദനന്ദശക്തിരഞ്ജം
സപദിയോരേവീധമേജ്ജവാന്തുകണ്ഠീർ!
ഓപയോടിഹപരാപരാത്ഥധർമ്മം
കപടമൊഴിഞ്ഞമൊഴിഞ്ഞഭൂവിമല്ലീർ!

27

ഇതി നൂതനാത്മൻ
നൂതനഭവേതാവിധാപം ഏന
രഞ്ജം ഉച്ഛിപദസം
സമാപ്തം.

ഗൻ; മറ്റുപുസ്തകംഗൻ. തുടങ്ങിയോടത്തോടുകൂടി. ദേവ
ന്മാരഖിലംപറ്റിപ്പോ ദേവന്മാരും ശ്രവിഷ്ഠവീൽകേരം
ക്കത്തക്കവണ്ണം. ദ്രോഹിപീഠം. വിദ്യാപരമൈ
തംവിദ്യാശക്തി; ആത്മജ്ഞാനത്തെ മറ്റൊരെയെന്ന ശ
ക്തി ഹരപരംശിവപരം. തദ്ദർശ്യപഞ്ചവിധം വ
രുത്തുന്നതുകൊണ്ടു അദ്വാനിയെ വിജ്ഞാനപ്രദമായ ദേ
വതയാക്കി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു

27 അപരിമിതംകണക്കല്ലാത്ത. അനന്ദശക്തി
രഞ്ജംഅവിദ്യാശക്തിയും വിദ്യാശക്തിയും; അപരാശ
ക്തിയും പരാശക്തിയും. സപദിപൊട്ടുന്നതായ. ഓ
പയോ പരാപരാത്ഥധർമ്മംപരയുടെയും അപരയുടെ
യും ധർമ്മം കപടമൊഴിഞ്ഞവ്യാജംകൂടാതെ മൊഴി
ഞ്ഞപറഞ്ഞ കർമ്മവും, ജ്ഞാനവും കണപോലെ യോ
ജിപ്പിച്ചു ഉപദേശിച്ച മഹാത്മാവിന്റെ സമാധി അദ്വ
സരത്വീൽ അപരാശക്തിയും പരാശക്തിയും ഒന്നുപോ
ലെ വ്യാകലപ്പെട്ടു

ആചാര്യൻ മാധവിലാപം

എന്ന

കൂനാം ഉച്ഛ്വാസം.

അഞ്ചനേക്കിതനെഴുന്ന ശേനം
 മേല്പുളംമേളുവരറ്റത്തുപോൽ,
 അഞ്ചസം മക വിമോകനങ്ങളിൽ
 സഞ്ചനിച്ചിഹ സുകാകോൺമുത്താൻ 1
 ശൈലാണികളുമാണീക പം.
 ശൈലായക മഹാസമാധിയാൽ,
 പേശലധനികൾ ഗതീഗദാക്ഷരം
 പേരി, ഓലമൊഴിയെലാളുയോ 2

1 അഞ്ചനേക്കിതൻ=മയിനോട്ടക്കാരുൻ ശേനം=കാട്ടു മേല്പുളം=മനോഹരമായ ശോഭയോടു കൂടിയത് അഞ്ചസം=പൊട്ടുന്നനഖ മക=എന്റെ. വിമോകനങ്ങളിൽ=വീക്ഷണങ്ങളിൽ സഞ്ചനിച്ചു=ഉണ്ടായി. സുകാകോ=സുരന്മാരുടെ ശോഭ ഇവിടെ കവിതയുടെ സൂക്ഷ്മമായ കാവ്യശൈലിയെ മയിനോട്ടക്കാരുന്റെ കരുമാർദ്ദമായ കൈത്തൊടു അമാനുഷശൈനമാകയാൽ ഉപരിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. ശൈലാണികൾ=ശൈലയായകൾ; കൈകളിൽക്കൂടിക്കിടയവ. അമാനുഷികസന്ദേശമാനകമഹാസമാധിയാൽ=ദൈവികസന്ദേശങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മഹാത്മാവിന്റെ മോക്ഷപ്രാപ്തി നേരുവായിട്ടു. പേശലധി

വന്തപോവിജയിപ്പുത്തടത്തളിർ-

പ്പുനയിൽ പരമലീലചെയ്തനാഥം

അന്തരംഗരസമാഗ്ന കർമ്മം-

വന്താടിഞ്ഞിതു കണ്യനോക്കവേ.

2

കേണിട്ടുന്നതിനു ശക്തിയററുവോ!

നിന്നു കൈകളിൽ തൂണിന്നെന്നവരും,

പ്രാണവേദമറിഞ്ഞോക്കി സർവ്വസ-

പ്രാണശക്തി വിരവെച്ചു മാർഗ്ഗിനാഥം

3

നികരം-മനോഹരമായ ശബ്ദത്തോടു കൂടിയവർ ഗർഭ
ലാക്കാരം-ഇടമുറിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ, പേശി-പറഞ്ഞു; ഗർഭ
ഗാഢാരകായാൽ പേശി എന്നു നിസ്സാരത്തെ കാണി
പ്പാൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു ദുഃഖഗിരം-ശോകാനുബ
ന്ധമായ മൊഴി എന്നും-ഇപ്രകാരം. ശൈലാണികരം
വൃസനിക്കത്തക്കവിധം അത്ര അത്തുമാധ്യമത്തിൽ വെറു
ചെയ്തായിരുന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുസ്ഥിതികൾ.

2. ഇവിടെ വന്തപോവിജയി-വന്തിച്ചു തപസ്സുകൊണ്ടു വിജ
യിച്ചായിത്തീർന്നവനു ഹൃത്തടത്തളിർപ്പുനയിൽ-ഹൃത
മാകുന്ന തളിർപ്പുനയിൽ പരമലീല-ശ്രേഷ്ഠമായ അപ
രാധങ്ങൾ. ചെങ്കു-കാണിച്ചു അന്തരംഗരസമാഗ്ന-ഹൃ
തേത്തിൽ സന്തോഷം വഹിച്ചു കർമ്മവ്യം-കേരളം അ
ന്തരീക്ഷം-ആകാശം ഇതുകണ്യ-മനോസമധിയെ ഗ്രഹി
ച്ച യോക്കവേ-വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേയാവാം.

3 കേണിട്ടുന്നതിനു-വൃസനിക്കുന്നതിനു. കൈ
കളിൽ-ചെയ്താലായ് പ്രാണവേദമറിഞ്ഞോക്കി-നാരായ

‘അവ്യയാന്തമധി വാച്യം മഹാ-

നവ്യകാവ്യഭാഗ മണലിഷണം,
സവ്യസാധിതമി ഗീതപോഖരവ
മവ്യവാണി വാണാന്തമെകിമേ’

5

ആർത്ഥോഽവരവാണി തൻമഹാ-
കാർത്ഥമെകിമേ വാടന്തിയോൻ,
വീർത്ഥമെകിമേ മഹാവാചനേ
വൈർത്ഥമെകിമേ വാടന്തിയോൻ.

6

ബാഹ്യസാധികളുടെ മഹിതവചനങ്ങൾ. സർവ്വസംഗ്രഹം
ബാഹ്യം-ആന്തരികം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ആന്തരികം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ആന്തരികം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ആന്തരികം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ആന്തരികം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം

5 അവ്യയാന്തമധി-വാചിക്കാത്ത അന്തരം.
മഹാനവ്യകാവ്യം-മഹാവാചനം പുതിയ കവിത. മണലിഷണം-
ബാഹ്യസാധിതമായ മഹാവാചനം സവ്യസാധിതമി-
പാഞ്ചസാധിതം ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഗീത-മഹാവാചനം മഹാവാചനം
വാണി-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം
ബാഹ്യം-ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം

6 ആർത്ഥോഽവരവാണി-സംസ്കൃതമോഷ വരവാണി-
ശ്രീകൃഷ്ണൻ വാണാന്തം-മഹാവാചനം മഹാവാചനം മഹാവാചനം

ദ്രാവിഡപ്രണയഭാഷയൻ മനോ.
 കൂവിലുല്ലുടമിടിച്ചിലേററുപോൽ,
 ആവിധാശയശിവാദിനോക്കിനി-
 ന്നാവി നിർക്കണമുതിത്തു മെളയാൽ
 മറന്ത! ഡാണികളുതുപ്രപാണിമാ .
 മന്ദമന്ദ വിചിന്തിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ,
 ചെന്തളിർക്കുതിർചൊരിഞ്ഞെന്നുതന്നെസൽ-
 സ്വാന്തസ്സന്ദർശനമനുസൽക്കരിച്ചി

7

8

രംഭമുണ്ടായ ചുരുക്കം. അവിടെ വേഗത്തിൽ വീഴും
 ആത്മനിരക്കായാൽ=ജീവാത്മപ്രാപ്തമെന്നു ചരമം
 വികൽ മതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റൊരുമനുഷ്യനും=മറ്റൊരു
 യാതി വേദമനുസാരമെന്നു സൂക്ഷിച്ചുപ്രകാശം ചെയ്യുന്ന
 തായ സംസ്കൃതഭാഷയുടെ മഹത്വമെന്തെന്നു കൽക്കൽ
 നാരായണാചാര്യന്റെ ശ്രമമാകുന്ന നവീനഗ്രന്ഥം
 കൊണ്ടു സുഖകരമായ രീതിയിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ചി-
 ച്ച ആ വിവരമെല്ലാം സാധിക്കാത്ത മഹൽകർമ്മം മുമ്പ-
 പ്രണയപാരമ്പര്യമായിരുന്ന ഗൈവാണി സമാധാനയ-
 ഗ്രഹിച്ചു സ്മരിച്ചുപോയി

7 ദ്രാവിഡപ്രണയഭാഷ=തമിഴ് മനോരമയിൽ-
 കാന്തസത്തിൽ, സമുദയംകളിൽ ഉൽക്കടം=ജീമം.
 ആവിധാശയ=ആവിധായ ആശയത്തോടുകൂടിയവർ
 ശിവാദി=ശിവഗിരി ആവിനിർക്കണം=ബാഹ്യവിഷയ ഉ-
 തിത്തു=ഇന്ദ്രിയ വിഴിച്ചു ശിവഗിരിയിൽ നാരായണഗ-
 രസാമിഹം ഇന്നുവന്ന അവസരത്തിൽ തമിഴിൽ
 പല മയിതകളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്

ഓവിവപ്രണയി, കൈരളീശ, സർ
 ഭൂവിധാര്യപി ചേന്തവാണിയും,
 ആവിരാഭൈരിയും കരാസൽ-
 ഹാശ്യഭൂവിനെ വണങ്ങിനിന്നു തേ. 9
 ആ മഹാകവി വിഭാവനധനൻ
 മാമുനീന്ദ്രഗുരു പാദകീർത്തനം,
 സാമഗ്രിരാമകൃഷ്ണ കാവ്യമാൽ
 രാമണീയമണി വാണിഭാഷണം 10

8. വാണികരം-ഭാഷികരം. അതുപ്രവാണിമാർ-
 എതിരറെ വാക്സദമത്വത്തോടു കൂടിയവർ. വിഖ്യാപിച്ചു-
 കമഞ്ഞു. മഹാശക്തിർ-മഹാമതികൾ; ചുവന്നത
 ശ്ലീകരം. സൽസപാനസുന്ദരകരാസൽകവി-സന്തതാ
 യ ആശയത്തോടും സുന്ദരമായ ആകാരത്തോടും കൂടിയ
 കരാസാശാൻ എന്ന പരിശുദ്ധനായ കവി.

9 ഓവിവപ്രണയി-തമിഴ് കൈരളീശ-കേരള
 രാജാവി. സർഭൂവിധാര്യപി ചേന്തവാണി-സുര
 ലോകരാജ്യ സംസ്കൃതം. ആവിരാഭൈരിയും-പ്രകാ
 ശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കരാസൽകാവ്യഭൂവിനെ-കരാ
 സാശാനായ മഹാകവിയെ. ഈ മൂന്നു രാഷ്ട്രീയമുഖമുഖ
 കരാസാശാന്റെ പണ്ഡിതമാനോജ്ഞയെ ഈ പട്ടിക
 കൊണ്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

10. ആ മഹാകവി-കരാസാശാൻ വിഭാവനാ
 ധനൻ-വിഭാവന ധനമായിട്ടുള്ളവൻ മാമുനീന്ദ്രഗുരുപാദ
 കീർത്തനം-ശ്രീനാരായണഗുരുപാദജ്ഞ കീർത്തനം. ശ്രീനര
 ധായണഗുരുസപാദികളുടെ ശിഷ്യനാണു കരാസാശാൻ.

‘ചൈത്യമുദാർന്നാമകാരുവിത്രയാ-

ചാർവ്വപാത്രേതി കൊത്തുകൈരളി!

ദോർവ്വമല്ലതു നാനാകാർവ്വവും

കാർവ്വവും ഹൃദയിരിച്ചുരച്ചുപോൽ.

11

‘സരദശ്വേദനാമു ജീവതാ-

ധരകാർവ്വമണിയിക്കമാനന്ദം;

ഹാരകൈ തമിഹമാതിനം കഥാ-

കാരകിഴ് മത മരിച്ചുകൊള്ളു പിൻ!

12

സാരദീപരാജകൈരളം-സാരവാക്യമായി പറഞ്ഞു. രാമ
നീയമണിവാണിമാക്കലം-അതിമനോഹരവാക്കുകളോടു
കൂടിയ വാണീഭാവതകൾക്കു മണിയാകത്തക്കവണ്ണം

11 ചൈത്യമുദാർന്നാമക-ചൈത്യത്തെ അവലം
ബിച്ചു ബുദ്ധിമാന്യത്തെ നീക്കുക ആത്മവിദ്യ-ആത്മ
മന്നാനോപദേശവിദ്യ; ഇവിടെ “ആത്മോപദേശശക്തി
കം.” ആമാർവ്വപാത്രേതി-നാനായണമാർവ്വപാത്രത്തെ ഹൃ
സ്വം ദോർവ്വമല്ലതു-ആയത് ആത്മം മോഷ്ടിക്കുന്നതല്ല
അകാർവ്വവും കാർവ്വവും-അധർമ്മവും ധർമ്മവും ആത്മവി
ദ്യയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള കൈരളി ആനന്ദിക്കേണതാണെന്നു
കഥാകന്യാശാൻ ഉപദേശിച്ച് വ്യാഖ്യാനാദികൾക്കായിട്ടു
ള്ള കൈരളിയുടെ രാജ്യാധിക പ്രാമോഹത്തെ നീക്കു
ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു.

12. സാരശ്വേദനം-ആത്മബോധം; ഇവിടെ “ശ
ശനമാല” ജീവതാധാരം-ജന്മമരണശൃംഗളമായ സാ
ക്ഷാൽ ജീവിതത്തെ ദശപ്പിക്കുന്നത്. ആർവ്വമണിയി-

நெய்யூறு நூ மகாவிடம் செலா-
வதுதான் உதவியாகித் தருவோம்;
அந்தநிதிக்காகப் பின்புறத்திலும்
நா துறவுகளை, முயற்சிகள் எடுக்கிறோம்.

[illegible][illegible]

12 മനോവൃത്തി-മനസ്സിന്റെ പരിണാമം. ലോകജീവനം-ലോകമാകുന്ന പ്രക്രിയ. അന്തിമിച്ഛിമിനു ഭീമമായ അനിവാര്യത-അപ്രകാരം ലോകം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ആത്മലയമെന്നവിധം പ്രകൃതം സംഭവിക്കുന്നതിനും. സത്തുസർവ്വമുതൽ, സുഖാണിശക്തിയും-സത്തായി തീർക്കുന്നത് അപരമാർഗ്ഗത്തിലായ നാരായണഗുരുസ്വാമിയും, നാലുവൃത്തികളിൽ ഏറ്റവും സുഖാണിശക്തി ശക്തികളാകുന്നു. ഇവ പരമംകൊണ്ടു മായാഭേദമുള്ളതും ഗുരുസ്വാമികളും ശക്തിവൃത്തികളും ബ്രഹ്മാവ്യക്തനായിരും ഏകമുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ കാണിച്ചു വീണ്ടും സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു.

‘ധർമ്മസംഖ്യഗുണലോകലീലസം-
 ധർമ്മമൂർത്തി വിവരികയായവഹോ!
 ശമോരസുബത! വിഭുമാകയാൽ
 കർമ്മകൗശലകൈമാന്ത ധാമ്മികർ

15

‘ഭൂതഗോമൃതസുഖം കഥിച്ചിടം
 സാരസുതവചനപ്രദശകൻ,
 കാരണീയജനഹാര, തത്രഭൂ-
 കാരോഽഥ മരുതാ വിക്രിമി;

16

14. കോട്ടമോരും=കേട്ടപാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്നു. വൈദികകൃഷ്ണകൃഷ്ണാഹണർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ജാതിക്കേരം ആട്ടിവിട്ട ജനത=ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ, ചാതുർദ്വണ്യഗുണിത്വിനും പുറത്തു നാല്പത്തു ആലുകൾ. രത്നം=നാട്ടി=രത്നമുണ്ടാക്കി. വിശ്വഗുണം=ലോകഗുണവായകുതിച്ചവൻ; നാരായണഗുരുസ്വാമി, മരണമുപോൽ=വിയയിച്ചു; മഹാസമാധിയിടത്തു

15. ധർമ്മസംഖ്യഗുണ=ധർമ്മം എന്ന സ്ഥാപിച്ച ആചാര്യൻ ലോകലീലസംഖ്യമൂർത്തി=ലോകത്തിന്നു വിജ്ഞാത വിശ്വരൂപധർമ്മം ഉൾപ്പെടുത്തൽ. ശമം=സുഖം ബത=കഷ്ടം വിഭുമാക=പരിപൂർണ്ണ. കർമ്മകൗശലം=യോഗ്യ; ഉചിതമായ പ്രവൃത്തി ധാമ്മികർ=ധർമ്മസംഖ്യത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ഈ പദ്യംകൊണ്ടു ധർമ്മസംഖ്യയെ എസ് എൻ. ഡി യോഗക്കാരും തമ്മിലുണ്ടായ വ്യവഹാരവും സ്ഥിതിയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു

16. ഭൂതഗോമൃതസുഖം=ഭുതിയാകുന്ന രഥത്തിന്റെ ഉച്ചതസ്സുഖമെന്ത. സാരസുതവചനപ്രദശകൻ=

‘മാതിരേമതരേമമേന്ദസരം
 മീതിചേർക്കമളവാ ഗമാതുതം,
 ഗീതമൊന്നവിജയാതമബന്ധുസൽ-
 സുതനായ സുഖവിശ്വഭാസ്കരൻ; 17

‘മീതിന്റെ മതവിരോധി മുർപിഷാ-
 ഊറ്റാദിതൻ മതമടക്കംവെച്ചവൻ
 പുതനാമഹിതകീഴ്ത്തിയാൻ മുർ-
 ശ്വതബാധകളുമെല്ലാ മാധവൻ; 18

അന്ധനറിബിഡമായ വേദോപന്യങ്ങളെ പ്രശ്നിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. ഭാരതീയജനഹാരം=ഭാരതീയരായ ജനങ്ങൾക്കു മുത്തുമാലയായിരുന്നവൻ ശുഭാരഘ്യഭട്ടമുട്ടവിളി=ശുഭാരംകൊണ്ടുണ്ടായ വിജയസ്ഥിതിക്കുള്ള നശിച്ചിട്ടു വിശ്വഭാരതോടു കൂടിയവൻ

17. മാതിരേമതരേമമേന്ദസരം=മ നീയവ്യത്യാസം കൊണ്ടും മതവ്യത്യാസംകൊണ്ടും ഉണ്ടായ മേന്ദസരം മീതിചേർക്കമളവ്=മേയം ജനിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിങ്കൽ. ആഗമാതുതം=വേദോപന്യങ്ങളെ അമൃതിനെ. വിജയാതമബന്ധു=വിജയാതമകരായ മിത്രം, വിജയന്റെ ആത്മബന്ധു എന്നും. സൽസുതൻ=മുന്ദകാചത്തിലും ഭേദമില്ലാത്ത ധർമ്മത്തിന്റെ അമാലി; സന്ധ്യയായ സുതൻ ഏനും സുഖവിശ്വഭാസ്കരൻ=ആനന്ദമൂർത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ

18. മീതിന്റെ=മേയത്തെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നവൻ മതവിരോധി=ആത്മവ്യക്തിയെ നീക്കിപ്പിക്കുന്നവൻ; അഭിപ്രായമേതെന്നോടുകൂടിയവൻ. മുർപിഷാഊറ്റാദി=ഏതൊ

‘വണ്ണമേഴ് തിന്മാൻ കേവലം
കണ്ണമീയണി തുടൻവെളയിൽ
കണ്ണളിക്കളവാണുസന്ധൻ
കണ്ണനല്ല! ദേവനൈകസമീപ്ത

19

(കഥാപാത്രം)

‘സത്തമൻ മുനി സമാധിചെല്ലയാൽ
മന്ത്രിവിജയമണിമേടപോലെയും,
വൃത്തികെട്ട ഹൃദയംകണക്കു മുൻ-
മുന്തിവിട്ട കയവന്നുപോലെയും,

20

വിഷം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ആറ്റാലിക്കുന്നവൻ! തൻമരം-
തന്റെ വംശത്തെ, പൂത്തുവെളിത കീഴ്ത്തുന്നപരി
ശുദ്ധനാകുകൊണ്ടു അഭിഷേകിത്തായെ മാറ്റിപ്പു; പൂത്തു
കഥയോടുകൂടിയ മഹിതകീർത്തിയെ പ്രാപിച്ചു. ഓർത്ത
ബാധകൾ-ഓർത്തതുമ്മുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾ കാലവൻ-വി-
ജയവിന്റെ അവതാരമായ നാരായണമൂലം ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

19 വണ്ണമേഴ്ഗതി-ബ്രാഹ്മാദിദൈവമിതി; സപര-
പകട്ടു. കണ്ണമീയണി-കണ്ണത്തിലെ മീയണവചനം;
കണ്ണന്റെ മീയണികൾ കണ്ണളിക്കളവു-കണ്ണുകോച്ചും
പ്രകാരം. സന്ധൻ-സത്സപരൂപൻ, അവതാരമുണ്ടി.
ദേവനൈകസമീപ്ത-മോകാചാതുൻ

20. സത്തമൻമുനി-അവതാരമുണ്ടിയാരു മാമുനി.
മണിമേട-മണമെടുത്തതായ മാളിക. വൃത്തികെട്ട-ഉന്മു-
ഷം നശിച്ചു; ശുദ്ധിയില്ലാത്ത. ഉൽപത്തിവിട്ട-ബീജശ-
ക്തി നശിച്ചു; മുളക്കുവാനുള്ള ശക്തിപോയ കരു-വിഹീന.

‘സംസാരിച്ചു പടവെട്ടിനില്ക്കുമ്പോൾ,
സാരനാഥനണിവിട്ടപോലെയും,
സാധുവല്ലാതില്ലസംഭവിച്ചു, സം-
സാരനാശനമെന്നു വരണമേ! 21

(യുക്തകം)

‘സ്വർഗ്ഗലോകം ഭവമുദയത്തിട്ടുവെച്ചാൽ
സ്വർഗ്ഗലോകംയതിയലും ശരീരികരും,
ലീലവെച്ചുതരിയും മനോരണി-
ശ്രീകണ്ഠന്റെ ഗുരുവല്ലാതീശ്വരൻ! 22

‘കല്പനക്കുലിഖിതമാകുകക്കുതിയും
കല്പനക്കു പരിചിതം തിരിച്ചിട്ടും,
സർവ്വഭാവമിയ്യും സർവ്വസം-
കല്പമിത്തനെ വണങ്ങിടുന്നതും. 23

21 സംസാരിച്ചു=കയറി. സാരനാഥൻ=സൈ-
ന്യാധിപൻ അണിവിട്ടു=നിരയിൽനിന്നും തെറ്റിയ.
സാധുവല്ലം=സന്യാസിവല്ലം; ധർമ്മസംഹരത്തിലൊ സന്യാ-
സശിഷ്യന്മാർ. സംസാരനാശനമെന്നു=സംസാരത്തെ ന-
ശിപ്പിക്കുന്ന യതീശ്വര. ധർമ്മസംഹരത്തിന്റെ ആവശ്യക-
ത ധർമ്മസാമികളുടെ അന്തർഗതം അറിയുന്ന കമാനാ-
ശൻ മുഖേന പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

22 സ്വർഗ്ഗലോകം=ഭവം=സ്വർഗ്ഗലോകം. അസ്വർഗ്ഗലോ-
കം=സൂക്ഷ്മശരീരം മനോരണിശ്രീപൻ=മാനസശക്തി-
യിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവൻ സാമിത്വസ്ഥാഭിമാനം മറ്റു
ന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പരിശോഭിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൂടം സൂ-
ക്ഷ്മത്തെയും ശേഷിക്കുന്ന ബുദ്ധിവിശേഷത്തെ ഉണർത്തി
കൊടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാത്മമുക്തിയാണ്.

‘മനുഷ്യൻമാരുളും തെളിവിവലതളുംചൊഴികളീ...
മനുഷ്യർക്കല്ലാതില്ലതിവതിമനോജ്ഞം കവിതയാം;
മനീഷാസന്ധതെന്താ? സകലഗുണസത്തോ പറയുവിൻ
മനീഷാസന്ധതെന്താ? സകലഗുണസത്തോ പറയുവിൻ 24

‘ചിന്തയാലവിവമാനസഭീഗുരു
മനുഷ്യയ്ക്കു കഠിനഗ്രഹിതാൽ
വെന്തകണവതൊഴിച്ചുപുറപ്പെട്ടുർ -
മേലമെന്തെന്നു ചൊല്ലാം നാം നാം!
മനസ്സ് ചാലിമധരാധരം
ഗുണിനാദേവനോരേതെന്താ?
സകലമെന്തെന്നു ചൊല്ലാം നാം നാം!
നമസ്കരണമെന്നു ചൊല്ലാം നാം നാം!

25

23. കച്ചവടം=സകലതരം സാധനം അവിവ
ഭവകലകളെയും ഏറ്റവും പ്രവചനശക്തികളെയും പരി
ചിതം=തത്ത്വജ്ഞം സത്ത്വഭാവം=ആത്മീയതയെന്നും
സമസ്തസകലം=ഈശ്വരൻ പ്രകൃതിയിൽനിന്നും
മേലമെന്തെന്നു ചൊല്ലാം നാം നാം!

24. മാതൃത്വം=മാതൃത്വം ഭാവന. മനോജ്ഞം=മ
നോജ്ഞനായ ചൊല്ലുന്നതു മനീഷാ=ബുദ്ധി. സകല
ഗുണസത്തോ=ഏറ്റവും ഗുണങ്ങളുടെയും സത്തായിട്ടുള്ള
തോ. സമസ്തതോ=ആനന്ദത്തെ കൊടുക്കുന്ന മുത്തുര
ത്തോ.

25. ചിന്തയാലവിവമാനസഭീഗുരു=വിചാരം ചെ
ല്ല പ്രവചനശക്തിയുടേതാകാത്ത കണലം=കേരളം പ
ശ്ചിമധരാധരം=പശ്ചിമഘട്ടം ഗുണിനാദേവനോരേതെ

‘വേദാന്തം വെളിവാക്കുമ്പോൾതന്നെ
 നീക്കി വെളിപ്പെടുത്താൻ
 വാദാന്തപ്പെടുത്താൻ സന്തോഷം
 നമ്മുടെ നിന്ദയെപ്പറ്റിയും
 മാതൃഭാഷയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനാൽ
 പ്രൈശ്ചര്യമോഷ്ടപ്രദം
 ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കുന്നതുവരികയാൽ
 വീണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കാൻ!

൧൫

‘പരമപുരുഷൻ ഹൃദയത്തിൽ
 പരമപദം പരമമുദിച്ചുവന്നു;

തന്നെപ്പോലെയുള്ള ശബ്ദമെന്നു വന്നിട്ടു. കേൾക്കുവാൻ
 കൂടി നമുക്കുവേണ്ടുന്നപ്രകാരമായി. ബാഹ്യനിരംക
 ണ്ണിയിൽ

൧൫. വേദാന്തം=അതെപ്രകാരം വാദാന്തപ്പെട്ടാ
 ലും=വാദമില്ലാത്തതും അർത്ഥമില്ലാത്തതും സന്തോ
 മഹാനാശം=സർവ്വപ്രകാരം അന്ധം. മാതൃഭാഷ
 യിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതും=മാതൃഭാഷയിൽ മുതലായവയാൽ സേവി
 കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ അന്നിമാപ്രൈശ്ചര്യസിദ്ധി
 പ്രദം=അന്നിമാപ്രൈശ്ചര്യസിദ്ധിയില്ലാത്തതും അ
 ന്നിമാപ്രൈശ്ചര്യസിദ്ധിയില്ലാത്തതും, കേൾക്കു, ലഭിക്കു, ഗതിക്കു,
 ഇഷ്ടിക്കു, വശിക്കു എന്നിവ. ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കുന്നതുവരികയാൽ
 വെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നു കേൾക്കു.

൧൬. പരമപുരുഷൻ=വിഷ്ണു പരമപദം=സാക്ഷാത്കാരം
 പരമമുദിച്ചു=വിധിപ്രകാരം. ശബ്ദമെന്നും=ബാഹ്യനിരംക

കരയരുതു, ശതാശമസ്രുപനാനാ—

കരണമെടുത്തകരക്കൾ റിങ്ങളെല്ലാം.

27

ഇതി

ജന്മചാതുൻ

കാഷാവിവരപം

എന്ന

മൂന്നാം ഉച്ഛ്വാസം

സമരപൂം.

ന്റെ മേൽ; സ്രഷ്ടിയുടെ കൈതന്തു. കരണമെടുത്ത കരക്കൾക്കുശരീരത്തെ സ്വീകരിച്ച വിശിഷ്ടമൃതനികരം. എല്ലാ അധികവും സരസ്വതീദേവിയുടെ കലാശങ്ങളാകുന്നു എന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു വിഷ്ണുകലയാനുഷ്ഠിച്ച ഹൃദയസാമികൾ വിഷ്ണുവിൽ തന്നെ വിവരിച്ച വീചയെക്കണ്ടു വിഷ്ണുവിന്റെ നാഭികമലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശക്തികലകളായ വാണികരം സൗതാധിക്ഷേണവർത്തനയാണു് കരയേണ്ടവകല്ല.

ആ ചാ ത്തു ന്

ഗുരുവാരാണശേരചനം

പതിന

നാലാം ഉല്പാസം.

അമരഭടാധിപശക്തിപ്രതനനം-
 ഉത്തകലാശനയോഗസ്മൃത്രധാരൻ,
 അമിതസാന്ദ്രതമാണ് കർഷുതതാ-
 ഹതത മുതിർത്ത ശശങ്കകോടി കല്പൻ; 1

1. അമരഭടാധിപശക്തി പ്രതൻ=സുരസൈന്യാധിപകലാശാധി ജനിച്ചവൻ അത്തകലാശനയോഗസ്മൃത്രധാരൻ=അത്തകലയെ ഭജിക്കുന്ന യോഗപ്രാപ്താസം നടത്തുച്ചിത്തനവൻ നാരായണഗുരു സ്വാമികൾക്കു കണതൻ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾക്കും വേമാലിമുറ്റയെ ഉപദേശിച്ച ഗുരുനാഥൻ അമിതസാന്ദ്രതമാണ്-കണകുല്പാതയായ ആനന്ദത്തേയും അന്ധതത്തേയും സ്വീകരിച്ച അതൃതം=ഇവ ടെ ആനന്ദബാഹ്ലം. ശശങ്കകോടികല്പൻ=കോടിയമ്പലമേ തുല്യമായ ശക്തികൃതി യോടു കൂടിയവൻ

‘സകലകലാംഗമനോഹരമേന്ദ്രനായുഃ’-
 വകമലരികലടക്കിവെച്ചുകാവ്യം
 പകലവവന്ത്രമശേഷസൂക്ഷ്മവിദ്യാ.
 നികരധരാന്ത ചരിത്രമേവമേവതി 2
(യുക്തം)

‘ശിശുഗുരുവൊത്തുവിശിഷ്ടരാജയോഗം
 പശുപതിഭാഗനിധൻ പരിഗ്രഹിച്ചു,
 പശുപപുരസ്സിവിദേഹലക്ഷ്മി പേരറും
 ശിശുവരമരേണികരായുധൻ വാണു. 3

2. സകലകലാംഗമനോഹരമേന്ദ്രൻ=സകല കലാശാസ്ത്രസമ്പ്രദായൻ. അകമലരികൽ=നേട്ടയിൽ പകലവവന്ത്രം=ആദിത്യനൂട്ടടി വന്ദിക്കുവാൻ യോഗ്യമായ അശേഷസൂക്ഷ്മവിദ്യാനികരധരാന്തചരിത്രം=മേട്ടാഴിയായുള്ള സൂക്ഷ്മവിദ്യാസമൂഹത്തെ ചർച്ചിക്കുന്ന ഗുരുവന്റെ ചരിത്രം.

3. ശിശുഗുരു=കുഞ്ഞൻ മാട്ടമ്പലസ്വാമികൾ “ശിശുനാഗമരോജജ്ഞാം” എന്നൊരുലിപ്പിൽ നാരായണഗുരുസ്വാമികൾ തന്നെ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിശിഷ്ടരാജയോഗം=പരിശുദ്ധമായ രാജയോഗത്തിന്റെ അത്യാസം പശുപതിഭാഗൻ=വിഷ്ണു; ശിവന്റെ പകുതിഭാഗം വിഷ്ണുവായെന്നുണ്ട്. പശുപപുരസ്സി=ചായാദേവ. വദേഹലക്ഷ്മി=വിദേഹകൈവല്യപ്പുഴ ക്ഷ്മി ശിശുവാദൈതീ

‘അരുളിനാപാലെഴിനേശനം നിശാന്തം-

പ്പൊരുളുകൈതവ ലിവ്യ വിശ്വരൂപം,
 ഗുരുവരഭക്തൻ ശേനം കൊട്ടപ്പർ
 ഘരമയിലാൻ മഹാൻ ജനിച്ചുകാലം.

4

‘അറിവില്ലിട്ടു തഴച്ചു പോകുമുണ്ടാം
 മറികളിഴാനുണ്ടായാഗമമുഖം,
 കരകലാതെരുവിഞ്ഞു തീർത്തുരക്കം
 നെയവനായ് കരുകട്ട ശിഷ്യവർത്തൻ

5

കം=ശ്രേഷ്ഠനായ ശിഷ്യൻ ധർമ്മമാപനത്തിന്നു അർപ്പണ
 നിൽക്കുന്നിടത്തു ചെല്ലാമൊരു ദൂതൻ

4 അരുളിനാപാലെ=യോഗശാസ്ത്രത്തിലെ കല്പന
 അനുസരിച്ചു; ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശത്തിനൊത്തവണ്ണം
 നിശേഷശ്ലോകം=മാത്രമായ ഭാഗൻ പരമാർത്ഥമായ
 തും അലൈക്കികമായതായ മഹദ്വീയരൂപം ഗുരുവര
 ഭക്തൻ=ഗുരുവനായിരിക്കുന്ന ഭക്തൻ. ശേനം=പ്രത്യു
 ക്തശേനം അരുളിയിൽ=മനോഹരത്തിൽ. സൂര്യൻ
 പ്രാദികളിൽ ഉദിച്ചിട്ടെ ഉദിച്ചു നന്നായി ഒരു കാലത്തെ
 ള്ളതന്നെ ഒരു സമ്പ്രദായം യോഗാശാസ്ത്രത്തിലുള്ള ആ
 വക അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ആ ഗോപ്യവേദകൾ ഒരു പ്രൊ
 കൃതി അദ്ധ്യായങ്ങൾ സിദ്ധിയിൽ ശിഷ്യങ്ങളും ഒരു യുഗം

5 മറികളി=സമ്പ്രദായങ്ങൾ അമാനുഷയോ
 ഗമുഖം=ദിവ്യവിശ്വാസനായ; മറുകുറുത്തും മറയവൻ=
 ബ്രാഹ്മണൻ വിദഗ്ദ്ധനത്രമുമാകുന്ന പക്ഷം ദിവ്യശാസ്ത്രം

‘അനുദിനമാനന്തരീച്ഛി വിമുനേത്ര-
 ത്തിനു തനിയേ വഴിവെട്ടിയാത്തത്രപം,
 ജനന മെടുത്തതിമോഴമേകി വിദ്യാ-
 ജനനികൊടുത്തിവിശുദ്ധസിദ്ധിമാലം. 6

‘പരദ്രവ്യസ്ഥിതി, ഊഢയ്യിയെന്നി-
 തരമനുഭൂതികളായ സിദ്ധിപ്പൂരം;
 കരണകരമമമയ്യേളിച്ചു റിദ്വോ-
 പൂര ഗുരുവിൻ മഹിമാവനാന്തമായി 7

മുഴം യോഗാഭ്യസനാധിപത്തിൽ ഉത്തമാകാരുടെ മുതു
 കളേഴും സ്വാഭാസമുദയമെന്നെങ്കിലും തന്നിൽ നിന്നാ
 നെ ആ മോക്ഷം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും തന്നിൽ തന്നെ ആ
 ഹതു അർത്ഥിയെന്നും അറിയാൻ കഴിവും അണത്തി
 ൽ വേദാന്തസാരാനുഭവസ്ഥാനാകയാൽ സ്വാമിപാദേന്ദ്ര
 ൽ ഗുരുവിനെ അത്യധികം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും

6 ആനന്ദീച്ഛി=ആത്മപ്രകാശം ആത്മരൂപം
 ജനനമെടുത്തതാൽ ത്രപത്തെ തനിക്കു വിമുനേത്രപ്ര
 കാശമല്ലെത്തിൽ ശിഷ്യൻ സ്വാധീച്ചു; ആത്മാകാരുദശ
 നം വെളിച്ചം അതിമോഴമേകി=ആനന്ദം ലഭിച്ചു വി
 ദ്യാജനനം=അവിദ്യാനാശകാരിണിയായ വിദ്യാശക്തി
 വിശുദ്ധസിദ്ധിമാലം=സാത്വികവൃത്തിയിൽ പ്രഭ സമൃദ്ധി
 ലെ കളഭ്യയും.

7, പരദ്രവ്യസ്ഥിതി=അബ്രഹ്മൻ ദ്രവ്യം ഹി
 കൽ ഊഢയ്യി=അബ്രഹ്മണത്തിൽ കഴിവുനകാശ്വര

‘ത്രിപുട്ടിയിലാരു വികാസമാൻ താന
 ത്രിപുട്ടിയൻ ഗുരുവെന്നുക്കണ്ടിങ്ങു,
 ചാലതത്തിൻ സമസ്തമാരു ഭവാ-
 ചെരിമിത്തുതി കണ്ടു ബോധഭൂമി
 ‘മനേഹരാമയ നഗവേലയാൽ തൻ
 പരമനീസേവപരിഗ്രഹിച്ചൊരിക്കൽ,

ഈ പ്രതിബദ്ധംകൂടാതെ ഗ്രഹിക്കൽ. അനുഭൂതികൾ-
 അനുഭവങ്ങൾ. കരണകരാജകമാവുകയും അന്ത്യകരണ
 ത്തിന്റെ പരമശുദ്ധവികാസം ഭാവമായിട്ടു ഉത്ഭവിച്ചു
 കിഴ്ചൊല്ലുതന്നെയുമാകും. അതാണിത്രേ ശുദ്ധനായ ഗുരുവിന്റെ
 അനന്തം = അഭ്യന്തരം

8 ത്രിപുട്ടിയിൽ = അതാണിത്രേ ശുദ്ധനായ ഗുരുവിന്റെ
 അറിവെന്നവൻ അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തു അറിയാനിവ
 ങ്കിൽ. ആത്മവികാസം = സ്വവികാസം; ജീവന്റെ വി
 കാസം. ത്രിപുട്ടിയൻ ഗുരു = ഗുരുപരൻ ചാലതത്തി
 ന്ന = സംശയം നശിച്ചു സമസ്തമാരു ഭവാദം വിമിതാ
 കൃതി = സ്വയം പ്രാപ്തമാണവസ്തു ബോധഭൂമി = അതാ
 നസ്വരൂപൻ യോഗാഭ്യാസത്താൽ തത്ത്വമെന്നപ്രകാ
 രവും തത്ത്വമെന്നപ്രധാനമായ ആലോചനയും വിഷ്ണു
 യം നശിച്ചു സാത്തവികമായ സജാതീയ അനന്തകരണാ
 ത്തിയാൽ അഹംബ്രഹ്മസ്മി എന്ന അനന്തം തത്ത്വം സ്വ
 യിൽ സ്വാഭാവാചപ്പെടുത്തി

കരതകരനിട്ടമാറുപാസന ശ്രീ-
 സതേവിളക്കു കൊളുത്തി വസനാക്കി; 8
 'ഹരികലയാണിവനെ നീങ്ങു നാനാ-
 സുരവരതം മുനിക്കാരുമൊന്നുപോലെ,
 പരവുമിളാതുമ്പും ഗ്രാഹിക്കുമോർ
 പരമവിഖോകനൊമ്പ് കളിക്കുമായി 10
 (ശ്ലോകം)

‘പരവെളിതന്നിലെരിഞ്ഞു വിശ്വകല്പം
 പരിമൊടകനാലയിപ്പതുപരിച്ചു;

8. ഒന്നേറെരാജ്യം=പരമേശ്വരി നഗരവേഷയാ-
 യ=ഗിഹംബരയായി തന്മപരേരിസേവപരിഗ്രഹിച്ചു=
 ദേവിമുഖ പാശുപതാസ്ത്രം സീകരിച്ചു കടന്നു=ദ്വ-
 ലം ഉപാസനശ്രീസതേവിളക്കു കൊളുത്തു=പരമേശ്വര-
 മതജ്ഞപ്രവാചി. വസനാക്കി=കുമാരനാക്കി ഇത്യാ-
 തീതമായ അനുഭവം മറ്റൊരേദിവ്യമുഖ അഗ്രഹാരത്താഴ്
 ചൂടാശ്വത്തായി ഭോക്താമാർത്തനായി സാധിക്കുവ പ്രശോ-
 കിച്ചു

10 റാരികല=വില്ലുവൻറെറ കല. നാനാസുര-
 വാർ=ബഹുവിധദേവന്മാർ പരവും ഉജ്ജാതമവും=സു-
 ക്ഷുപാകവും സമുപഭോകവും പരമവഭോക്തൻ=മ-
 വൃട്ടഞ്ചിപ്പുരുഷൻ അപമാനമുത്തികരം=വാരാഭാ-
 റാഴികരം=സമുപഭവം സുകുമാര നെരിച്ചുഗ്രാഹിക്ക-
 തതരദിവ്യദൃഷ്ടികളിന്റെ

കരളിഹസ്യാഞ്ചികഴിച്ചതും ഗ്രഹിച്ചി-
 ട്ടതളവനാകൃതിയിന്ദ്രജാലമാക്കി, 11
 'തതിതരിയാദുലയിച്ചു സിദ്ധിമൂലം
 വടിവിമണി നീയവസ്തവായ്വിളങ്ങി'
 ജഡിലജനത്തിന്നു രക്ഷമൊത്തുവാറി
 പ്പടിപിറകായതഹോ! ജഡീഭവിച്ചു; 12

11 പരവെളി പ്രാപ്തമാകത്തക്കസ്സു് എരിഞ്ഞതെന്നു
 ശിച്ഛ വിശ്വമെല്ലാം = ദോഷമുഴുവനും കരൾ = (പ്ര-
 വിചി) അന്തഃകരണം ഇന്ദ്രജാലമാക്കി = നിഗ്യാമാനന്ദം
 ക്കി പ്രാപ്തമാകത്തക്കസ്സു് അന്തർമുഖപുത്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന
 അന്തഃകരണത്തിൽ പ്രകാശിക്കത്തോറും ലോകം കണ്ടിതു
 ഹത്തുകയും ഗുഹേണ ദാരംതക്കസ്സു് മാത്രമാവുകയും മെ-
 ത്തും ഇതിന്നിടയിൽ പരാമർശവും യോഗികൾ അന്തഃ-
 കരണം എന്നു ആത്മബോധങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചും അന്നഭാ-
 ഷ്യം ലയിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും കാണാം

12 തടി = ശരീരം സിദ്ധി = യോഗസിദ്ധി അ-
 തീന്ദ്രിയവസ്തു = സൂക്ഷ്മശരീരസമ്പ്രദി. ജഡിലജനം = പ്ര-
 കൃതാഭിജനം ഇപ്പടി = ഇപ്പോൾ കാണുന്ന രീതിയിൽ.
 ജഡീഭവിച്ചു = സമൃദ്ധിയായി ഭവിച്ചു മഹാസിദ്ധികൾ ഉ-
 ത്താവിടുന്ന അവസരത്തിൽ സമുപശരീരംകൂടി സൂക്ഷ്മശ-
 രീരമായി മാറുകയും മറ്റും മൊത്താറുണ്ണു് അന്നിമാദ-
 സിദ്ധികൾ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹാജ്ഞാപരമായ ജ്ഞാ-
 സാധികൾ എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

‘സകലകലാനിധിശാസ്ത്രതത്വമെല്ലാം-
മകലയമോതി വികല്പഹീനവൃത്തി;
പകലവശ്ശികണക്കുമാകമെല്ലാം
വികലതതിന്തു വിശുദ്ധവൃത്തരാക്കി’ 13
(വിശേഷകം)

‘അനുചരന്റെശ്ലുതകാത്തുരക്കുചെട്ടാം-
നനുഭവമേവമനുമാന്തമുണ്ടെന്നതി,
നൊന്നൊന്നസമ്പത്തി ലോകപുഷ്പം
ഫന്നസമാന്തരജനിതെന്നുകാട്ടി;’ 14

13 സകലകലാനിധി=സകലകലകൾക്കും ഇര-
പ്പിടമായവൻ; വേദാന്താദിശാസ്ത്രങ്ങൾ സമാനുപയക്ത,
മുതലിയവൻ മകലയും=തെളുപ്പമായി വികല്പഹീന
വൃത്തി=ശുദ്ധാന്തമെന്നവൃത്തിയേറേ കൂടിയവൻ. പക-
ലവൻ=സ്കന്ധൻ വികലതതിന്തു=അഞ്ചാം നീക്കം.
വിശുദ്ധവൃത്തരാക്കി=വിശുദ്ധവൃത്തമാണെന്നാക കൂടിയവ-
രാക്കി അനുഭവസ്കന്ധയെന്നുകൊണ്ടു സംശയം കൂടാതെ
വേദാന്തസാരം മുതലായവ ഉപദേശിച്ച അനുചരന്മാർക്കു
സംശയനിവൃത്തിയുണ്ടാക്കി അന്വര വിശുദ്ധവൃത്ത
രാക്കി

14 അനുചരന്മാർ=അന്വരന്മാരിൽ ആത്മ-
മുണ്ടെന്നതി=അന്വരനെന്നത്തെ അന്തർമുഖവൃത്തിയിൽനി-
ന്നു ആത്മമേഖലയെന്ന അനുഭവമുളള മുതലി മാന്വ-
വളി=നന്നാകുന്ന മേള മേലാകപുഷ്പം=ലോകമാക

*സ്വയമിഹവിഷ്ണുവിധാതുശംഭുപോലെ
 ജയതിയെന്നവരെന്നു പൊധമേകി,
 നയമൊടുചിഴ്ചെന്നമാംപ്രപഞ്ചസാരം
 വയമറി വാനനാഭൂതിതനൂപോയി. 15
 *നസഗതികളായകളെ നാനദർപ്പം-
 രസനിരവേഗത്തു സുസ്തകിയാമനം,
 വൃന്തനാഗ്നനേരമകരമൊരുകൃഷ്ണം
 വസന്തി കനാഗ്രതമോക്ഷഭൂതിപിന്നെ, 16

ന്ന പൂവിനെ. ഘനരസമാംഭം-വലിച്ചാസത്തൊടുക്കി.
 അനുചരമാക്കും നെല്ലുകുതിമോകത്തെ അനിച്ചിടുന്നപി
 ന്ന വിഷയം സ്വാനുഭവമെടുത്തു

15 സ്വയം-തനിയെ ജ്വലം-ഇതിടെ വിഷ്ണു
 വിധാതുശംഭുവിഷ്ണുവും ബ്രഹ്മാവും ശിവനും ജയതിയ
 എന്നവർ-മായയിൽ വെയാത്തവർ മാർഗ്ഗം-ചിത്ത
 ന്റെ ഘനരൂപം പ്രപഞ്ചസാരം-വേദകരാനുഭവം.
 വയം-അങ്ങനെയും. അനുഭൂതി-അനുഭവം അനുചരന്മാ
 രെക്കൂടി അനുഭവസ്ഥനാക്കിയതു കണ്ടിട്ടു "സപ്തം ചി
 ത്ഘനമേവമ" എന്നു വാക്യസാരം ഗുണക്കുറവ് ഉൾപ്പെ
 ള്ള സ്വാനുഭവത്തെ-ഉപരിവെച്ചിട്ടു വർണ്ണനാപനംകൊ
 ൽ കണ്ടു തൃപ്തരായി

16 രസഗതി-അഭിരുചി, വാസന ഉപകരം-
 മാലോകകൾ. നാനദർപ്പം, യജുസ്, സാധം, താമസ
 ന്നം എന്നീ നാലുവേദങ്ങളും സുസ്തകം-വേദവാക്യം കാ
 കരണം-നല്ല പൂത്തത് വൃന്തനാഗ്നനാമകനോ ഭൂവം

‘വടിവിലതീന്തിയഭൂതി, ദേശകൗതുകപര
 സ്വഭാവചിഹ്നമിഷ്ടനാശനശ്വരനാശം,
 ‘കുറഞ്ഞുവെളിച്ചമുണ്ടാകാതെ
 മരിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നുവെക്കുന്നതി,

11

‘സുരപുരിതൊട്ടു, ശ്വേതകുന്ദിതൊട്ടു
 വാരവെട്ടുതൊട്ടു, പരിമളമണി
 നരകമുട്ടു പരമാമൃതമുട്ടു, രാ
 വരവെട്ടുതൊട്ടു, പരമാമൃതമുട്ടു’

18

(ബീജശാസ്ത്രം)

ബ്രഹ്മം-വ്യപ്തിക്കും, ദൃശ്യം-പ്രാപ്തം. പ്രാപ്തം-പ്രാപ്തം
 ബ്രഹ്മം-വ്യപ്തിക്കും, ദൃശ്യം-പ്രാപ്തം. പ്രാപ്തം-പ്രാപ്തം

17. അതിനു മുമ്പെ - ഇപ്പോഴത്തെ അത കൂടിച്ചേർത്തതായതോടുകൂടിയാണ്, അതുകൊണ്ടാണു് മേലേകണിന്റെ അർത്ഥത്തെ എവിടുന്നെ എങ്ങനെ പ്രകാശം. ഹിന്ദുക്കൾക്കു് മേലേകണിന്റെ മേൽ, ഹിന്ദുക്കൾക്കു് മേലേകണി ഉപദേശിച്ചിരുന്ന അതോടുകൂടി, ഇതായതാണെന്നായിട്ടു് കാണിക്കുന്നതെന്നവിശേഷം - വിശദീകരണം, ഭൂമിയുടേതും, അത്യാവേശം ഉണ്ടെന്നും വിശദീകരണം മേലേകണിനെ ചിത്രീകരണം.

[illegible]

‘സംയമനമുതിയിലാത്മദശൈവമുത,
നന്മകൊടുനഗ്രഹവാണിയുച്ചാലുമുത,
നിയതിയെവാക്കിഖടക്കിവാണുസമുതിൻ-
മന്മനമെപാദമസംസദാമസിസ്സു’

19

‘ജഡമജഡാത്മകമെന്നശാസ്ത്രി, ധർമ്മം
‘ജഡമിവയെനിഹമെന്തെന്നമുതിന്നൻ,
ജഡമഥമിപ്പോന്നമെന്നതന്നെ വിദ്യമ-
ജഡനവിധിൻമുഖവാദമെവമോരോന്നാ’

20

സാധിക്കുന്നതാണ് ജഡയെപ്പോലും തന്നിൽനിന്നു ഉത്ത-
രിക്കുന്നതായും തന്നിൽ തന്നെ മയക്കുന്നതായും അന്നു
കുറുകുക.

19 അന്നു മുതി-അന്നു മയം; ബ്രഹ്മജ്ഞാനാനുഭവം
ആത്മമുത-അന്നു മയമൊക്കെ മോറാമുതി നിയതി-പ്ര-
കൃതി. സമുതിൻമയൻ-ജഡം മയൻ; ജഡം മെ പ്രത്യക്ഷ-
മൈവം. വാദമസം-വാദമിമ്മം മസിസ്സു-ശോഭിച്ചു

20 ജഡവിജഡാത്മകം-മോക്കം ജഡാത്മകാ-
യ പഞ്ചമുതാദികളും ആത്മാവും കറന്നുതന്നു നയ്യായ-
കാലിയാദികൾ നന്നായു ധർമ്മം ജഡമിഹ-ധർമ്മം ജ-
ഡാമെന്നു മെന്തൊരിക്കലും (ബുദ്ധമതവിശ്വാസികൾ
മെന്നായു പ്രകൃതിവാദവും ഇതോടുകൂടിയായിരുന്നു.) ജഡം
മെന്തെന്നും-ജഡം തന്നെ ഒരു ബോധത്തിൽ കാണുമെ-
ന്നുതല്ലമെന്നു മോറാമുതിയെന്നു അന്നുജഡംമയനായ
അന്താരികം (ഇതു വേദാന്തപക്ഷം) സമുതിനിക്കുന്നു
ഇപ്രകാരം ശാസ്ത്രവാദമെന്തും നന്നാപ്രകാരത്തിലാകുന്നു

‘മതഗതിയുള്ളതുകൊണ്ടിനിതതുവാനും,
മതജപി ജീവിതശക്തിയാക്കുവാനും,
ഗതിപ്രലയംപടി ജീവിതംനയിച്ചാൽ
മതി, മതമേതിച്ചെന്നെചൊന്നതാണു,’ 21

‘അടിച്ചടിചൊത്തുപോയിടത്തു രശ്മി-
കൂടകിതാിച്ചുവെങ്കൽ തപസ്സുചെയ്തും,
നൈതിയശരീരമെന്നതിടാകതവെച്ചും
സ്തംഭമൊലൊലയമാഗി പാദമേകി 22

(വിശേഷം)

‘മുഖകമലത്തിലൊഴുന്ന കാന്തിയും സൽ-
സുഖകരപ്പീച്ചുകൊല്ലത്താഴുന്നകണ്ണും
അഗതിയിലെന്നിടെച്ചും സുധാണിയും ത-
ന്നാലൊഴിവാക്കത്താരിലൊക്കെയാതം’ 23

21. മതഗതി=മതത്തിന്റെ ആവശ്യകത. മത
ജപി=മതചാരത്തിലുള്ള പ്രതിപത്തി ജീവിതശക്തി=
ജീവിതപ്രയത്നം ഗതി=പോക്കം

22 അടിച്ചടി=ആവാദപ്രയത്നം. രശ്മികൂടം=കാർ
ണ്യമൂലം. അലൊലയമാഗി=ശിവന്റെ ആത്മ
മാഗി=ശിവന്റെ വക്രതിമാഗം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന
വൻ, വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായവൻ വേദവക്യാ
യ ശാസ്ത്രം മേൽക്കൂർച്ചയാട്ടിച്ചിട്ടി ഈശ്വരസാക്ഷാൽകാ
രം ചെയ്യുന്നതാണു ശരിയായ ധാരം എന്നു ചൊല്ലി
പറക്കി.

23. മുഖകമലം=താഴെപ്പോലുള്ള മുഖം. സൽ

‘സംസ്കാരനാശനമതാശയവാണിനാനാ
സംസത്തിയാത്മഭചിദൈവമുപലോക്യമിത്രോന,
വിംസാധികാജനകിനമിദമനന്തം
ഹംസപ്രവീരനമകോടപിച്ഛൈവനം, 24

‘ശങ്കാപാഹംപ്രണയമാണ്മരിച്ചിരുന്നാ-
ശംഖംമുഖംബത:കരാരിജടന്ത്രനലം,
ഇംഗാധിയാജ്ഞതിയോം തലയിട്ടവച്ചം
സംഘട്ടനാലക്ഷമോതിയകണ്ഠാഭ്യന്തര! 25

സുഖകരവീട്ടിലും സൽമഖലിഞ്ഞ ഉപജാപനാലുകൾക്കും. അവിടെയും സാധനം വെച്ചിരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് സുഖാണി-സാമന്തപാദാദികൾ. അന്നുതന്നെ തന്റെ പാപം ആത്മജ്ഞാതി മോചനപ്രാപ്തിക്കുവന്നതും പാപശോഭനിയെ ഉപജാപനാലുകൾക്കും.

[illegible][illegible]

പരമപദപരിശുശ്രോഷ്ടൃമുഖായീവന്നാൽ
 പരമപരവക്ത്രോന്തിമുഷ്ണമോതാൻപ്രയാസം
 പരമപരവക്ത്രോന്തിമുഷ്ണമോതാൻപ്രയാസം
 മഹിമയമിവാഴാത്തുടമയ്ക്കവ ടാതെ. 26

രാമൻപിള്ളനുമുപേക്ഷിതശിരോ-
 താം സദാ സമീപം-
 രാമൻ നിശ്ചലദാസയോഗി സുരഭി-
 കന്ധിതപാദാഭിവാദിവർ,

ചെല്ലാത്തനിട്ടെഴുത്തുനല്ലം-വളരെ അധികം. ഇം
 ഗ്ലാഡ്-വെലിച്ച് വ്യസനം. സംഹൃതനം-കൂട്ടിയെടുത്ത്; തി
 രകഥം രചിക്കു വഴിയുടൻ മാവുന്നതാണുപ്രകാശമിപതു
 കൂട്ടിയെടുത്തു.

26 പരമപദപരിശുശ്രോഷ്ടൃ=ആത്മജ്ഞാനാ
 നഭവത്തിൽ ഉയന്നുവന്നതിൽ എത്തിയ വരിശ്ശന്റെ
 ശ്രോഷ്ടാക്കായ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ പരമപ
 ദ=പരമപദ അഥവാ ഉപദേശകൻ=ഉപദേശത്തിലധി
 പ്തം ഈ ജ്ഞാനോപദേശരത്നപഞ്ചയെ വിചാരം ചെയ്തു
 കൊണ്ട്=ഉപദേശിച്ചാൻ; പരമപദാൻ=അദ്ധ്യക്ഷൻ
 കർമ്മശാലനായ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഇഷ്ടമം=ആത്മവ
 ഹ്നം നിമി, നിത്യജ്ഞാനാദരം അജ്ഞാനയോഗികൾ
 തുടങ്ങിയവർക്കായി മഹാപദാധി ദെ മഹാപദാധി=പരിഷ്ക
 ണ്ണിയാൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആത്മജ്ഞാനം ധർമ്മ
 പദപരിശുശ്രോഷ്ടൃ=വർത്തനം

27 രാമൻപിള്ളനായന്നുപേക്ഷിതശിരോ-

ശ്രീമദ്യോഗകലാവിദ്യാസഖിയം

ഹര ഹന്ത! കേട്ടാരെൻ

സോമശ്രേണികരാജരാജയദിദം

മിന്നിച്ചു വന്നിപ്പോൽ.

27

ഇതി

ആ ചാ ൾൻ

ഇതവരാദേശാചനം

എന്ന നാമം ഉച്ഛ്വാസം

സമാപ്തം

കരവ്യാകുലം പരിച്ഛിദ്യ ഇതന്താമൻ സമസ്തപണ്ഡി
തശ്ചൈരന്താരംമഹാമുഖ്യൻ സമുദാനന്താമൻ സമുദ
നന്താമൻ പൂജാദയയിതീന്ന ഹെന്താൻ നിശ്ചിതാദാസ
യോഗിനാരായണമതസുവാദികളുടെ ശിഷ്യനായി നീ
ച്ചു മുഖേനന്ന സാധിയ്ക്കത്തക്ക ഉള്ള ഒരു ശിഷ്യനായും
സുരഭേകയിതപംസപ്തമോകത്തിൽ ഉയികളാകവാൻ
ഇതവസ്സ ശ്രീമദ്യോഗകലാവിദ്യാസഖിയം ശ്രീ
യൊക്തൃകിയനായ യോഗശാസ്ത്രജ്ഞൻ കലാവിദ്യാസം
കൊണ്ടുള്ള ആനന്ദപ്രാപ്തയെ സോമശ്രേണികരാജരാ
ജയദിദം-അന്തരകപുണ്യവശാത്തുള്ള കിരണങ്ങളുടെ
ഉത്ഭവത്തിന്നു നിമയനമായ പാടത്തെ, ശ്രീനാരായണ
ഇതസാമികളുടെ പാദത്തെ

ആചാര്യൻ ഏകമുഖദാസവിലാപം ഏകന

അഞ്ചാം ഉല്പാദനം.

ശിശുമുനി പശുപതമേശ്വരൻ
 ശിശുപദമേശ്വരൻ കലാകലസമാനൻ,
 ശിശുരത്നം തിരുതലൻ
 ശിശു രേതരക്ഷിതരാനന്ദവന്നമിരം

1

സുരജനമെന്നു വിളിക്കും
 സുരമുനിമാരും, സുരനന്ദനും മറ്റും
 നരകാന്തരം കലയാകും
 നാമുനിതന്നെ സുരമുനിമാരും

2

മിഥുനം — ശിശുമുനി = കണ്ണൻ മാത്രം സമാധി
 കഥ, പശുപതമേശ്വരൻ ശിശുപദമേശ്വരൻ = പശുപതമേശ്വരൻ
 സുരമേശ്വരൻ ശിശുവിന്റെയും പദസമാധിയാട്ടു കൂടിയ
 നൻ പശുപതൻ = വിഷ്ണു, ശിശുൻ ശിശുരത്നം തിരുതലൻ
 മൂലം = നാമുനി നാമുനിയാട്ടു തൂപ്പൻ ശിശുരേതരക്ഷിതരം =
 ഉല്പാദനം മിഥുനം തിരുതലത്തോടു കൂടിയ നാമുനി അമി
 രം = വേഗത്തിൽ.

2 സുരജനം = ദേവനാഥ് സുരമുനിമാർ = ദിവ്യക
 ഹാമുനിമാർ, സുരനന്ദൻ = ദേവനന്ദൻ നരകാന്തരം കല =
 വിഷ്ണുവിന്റെ കല നാമുനി = നാമുനിയാട്ടു കൂടിയ മുനി.
 വിഷ്ണുനാമുനിയും, നാമുനിയാട്ടു കൂടിയ ആയി അമിതരി

സഹസാസൂര്യമുദയനാദി

സഹസാഃ ഖോത്തുവാന്തുശിശുതകതൻ

‘സഹമാഗാമുതി’ ചിതം

സഹപാരിശ്രേഷ്ഠനോ നമോനാദിവിധം

3

‘ലോകസുഖത്തിൽ വിരമൻ.

ലോകനാദം, പ്രപഞ്ചാദി ചകളിൽ

നാകസുഖത്തെക്കണ്ടും

നാകലക്ഷിതൻവളുവുഗുരുവേദൻ.

4

മുട്ടിച്ചുതുറന്നു ചെന്നു അഗാധം അന്ത്യനാദം, കൃഷ്ണനാദം
അവതരിച്ചു മുട്ടിച്ചുതുറന്നുവെ ലോകസ്ഥാപനാദം വേ
ണ്ടി നരകല കണ്ടൻ ചട്ടമ്പി സ്വാമികളായും നാ
രായണകല നാരായണഗുരുവായും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കെ
യാണ്

3. സഹസാ=ഉടൻ സമുദയം=വേഗമുള്ള, ബൃഹ
സ്സതി സഹമാഗാമുതി ചരിതം=സഹമാഗാമുതിയാ
യ നാരായണഗുരുവിന്റെ ചരിത്രം സഹപാരിശ്രേഷ്ഠ
ൻ=സഹപാരികളിൽ വെച്ചുശ്രേഷ്ഠൻ. കണ്ടൻ ചട്ട
മ്പിസ്വാമികളും നാരായണഗുരുസ്വാമികളും അയ്യാവ
സ്വാമി (അയ്യവസ്വാമികളുടെ അടുക്കൽനിന്നും യോ
ഗാഭാസം സഹപാരികളായിട്ടാണ് ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളത്

4 ലോകസുഖത്തിൽ=വൈകികസുഖങ്ങളിൽ
ചിരകാലം ചകനം=വൈരാഗ്യം പ്രപഞ്ചാദി

“അണിമാടികളണിവോൻ—

മൺകീടംതാനമൊന്നുപോൽതന്നെ,

അണിയാംപ്രണവത്തിൻപൊരു—

മുണ്ടകാണുകമാവാതേതിതുവെട്ടുൻ

5

കളിൻ=മോക സംബന്ധമായി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഭാവങ്ങളിൽ. നാകസുഖം=സൗജന്യമായസുഖം; പുണ്യാനുഭവം; നിത്യസുഖം നാകരഹിതത്വം=സൗജന്യത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്തത്തോടുമുക്തിയൻ. ഗുരുഭവൻ=ആചാര്യനാക്കുകി ഭവനായ്നിന്നേവൻ. മോകസുഖത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയാൽ പരമനേനപ്രാപ്തി ലഭിക്കുവാനായ് അതിൽ വൈരാഗ്യം ഭീഷിച്ചും മോക സംബന്ധമായി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ശിതാതപാദികളും മറ്റും നിത്യസുഖത്തെ കാക്കിയിരുന്ന മോക്ഷേച്ഛുവാകയാൽ സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിച്ചുംകൊണ്ടു ഗുരുസ്വാധികരം വളർന്നു.

6 അണിമാടികളണിവോൻ=അണിക, മഹിക, ഗിരിക, ലലിക, ജാകീതപം, വശിതപം എന്നീസിദ്ധികളുള്ളവൻ അൺകീടം=അതിസൂക്ഷ്മപ്രായമായ കീടങ്ങളും. അണിയാം=നിരയാം. പ്രണവത്തിൻ പൊരുൾ=ബ്രഹ്മം; ആത്മാവു. അൺകാണുക=ഏറ്റവും അൺകം; സൂക്ഷ്മകണ്ഠം ഗുരുവെട്ടുൻ=രാമായണഗുരുസ്വാധികരം. എല്ലാജീവജാലങ്ങളും പരമാത്മാവിന്റെ വിഭാഗങ്ങളാകുന്നു അഥവാ എല്ലാം ആത്മാക്കളാകുന്നു.

- “ഉഴവുനടുത്തുപെട്ടുസ-
 നാദിത്തല്ലിതെളിക്കവെചെന്ന
 പഴുത്തററുതൂണായാൽ
 പഴകിയപോലെതെളിച്ചുപശുപാകൻ 6
- “ഹിംസവിമുക്തിക്കൊറ്റുരു
 ഹിംസപ്രവരൻചെറുപ്പക്കാരത്തിൽ,
 സംസാരമാതിസനാത്താ-
 “സംസാരത്താൽസദാപിരാജിച്ചു 7
- “മതംഗേശപരനിയാം
 മാനാധോഭക്താതു“പൊങ്ങിട്ടു”ചിരം,

6. പശുപാകൻ=പുലയൻ ഉഴവീത്തല്ലി=വലിച്ചു
 തിച്ചു. പശുപാകൻ=വില്ലുവിൻറെ ആഭയോദയ്യകൃഷിയവ
 ന്റെ വെസരത്തിൽ കണ്ടുപെട്ടുന്ന ഒരു പുലയൻ കന്നി
 നെ കരിനമായി തല്ലിനടത്തുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഗുരുസ്വാമി
 കൾ തല്ലാതെ അന്നെ നടത്തിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. ഹിംസ=ദ്രോഹം; ജന്തുഹിംസ ഹിംസപ്രവ
 രൻ=പരകരംസൻ. സംസാരമാതി=മനനമരണത്തെ
 നശിപ്പിക്കുന്നവൻ സനാതന സംസാരത്താൽ=നിത്യ
 ധർമ്മപരേശാത്താൻ സദാപി=എല്ലാപ്പോഴും തന്നെ.
 രാജിച്ചു=ശോഭിച്ചു ജന്തുബലി ഗുരുസ്വാമികൾ പല
 വിധത്തിലും നിഷ്കൽ ചെയ്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. മാതംഗേശപരൻ=വലിയ ആന. പൊങ്ങ
 ത്=മുതുകുളിയിൽവെച്ചു നടത്തുന്നതും നിവേദ്യത്തോടു

ജാതാനന്ദംമഴതൻ

“ജാതകമെഴുതിച്ചുപോന്നുതുളവിൻ. 8

“തന്നെപ്പൂജിച്ചാലിഹ

തന്നെദൈവംതുണക്കുകെന്നവം,

കൊന്നഥപൂജാദ്രവ്യം

ചെന്നുളുങ്കിച്ചാൻകരാവെടിയാന്മാൻ. 9

“സിദ്ധർമുനീശപരശിപര-

സിദ്ധാനന്ദംപൂജത്തിലുണ്ണിപ്പോർ

സിദ്ധാനിച്ഛവകോത്തരം-

സിദ്ധാന്തത്തെപ്പൂജത്തിലുണ്ണവാനിൽ. 10

ദിയതുടായ കരു പൂജ; ഇതു ജാതകമെന്നു തിരുവതാംകൂറിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയവഗതരിൽ ജാതാനന്ദം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജാതനത്തോളം ഉള്ളി. ജാതകമെഴുതിച്ചു=ജന്മഫലം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. പൊരുത്ത് മഴയുണ്ടാകവാൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമാണ്, സ്വാമിപാദങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ കാതാവോളം ഉള്ളി ഈ കർമ്മം ചെയ്തവന്മാരിൽ സുഖമോഹി മഴയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

9. ഏകനവം=എന്നിപ്രകാരം പൂജാദ്രവ്യം=ഇവിടെ നീവേളം. കരാവെടിയാന്മാൻ=ബാലകന്യാകളെത്തിരിക്കുന്നവൻ; സുബ്രഹ്മണ്യനെപ്പോലുള്ളവൻ.

10. സിദ്ധർ=സിദ്ധജനങ്ങൾ. മുനീശപരർ=അനുമുനീമാർ. ഇരശാഹസിദ്ധാനന്ദം=പാരാത്മാർത്ഥത്തോടെ;

“മതിയാംകവചയന്താമിൻ-
 മതിയാംസദ്വീദ്യശാരദാഖരണം,
 മതിയാംപതിവടയയിൽ
 മതിഹോമിച്ഛേനന്നല്ലമുനിഭദ്രൻ. 11
 “കവിയുഗകരിനമുദമുദാത
 കവിതതപോരാശിവന്നതില്ലെന്നോ!
 കളകവി“ഗീത്”യതുരാശു
 കളഭദ്രായമാനഷ്യൻവാണ! 12

ഈശ്വരബോധം സിദ്ധനായിച്ചു-നല്ലവണ്ണം പരിശ്ര
 മിച്ചു ഉപദേശത്താശിഷ്ടാനന്തരം-ലോകാനിതസിദ്ധാ
 നന്തരം അമാനുഷികജ്ഞാനം. ഇതസാധകിരക്കു പല
 അദ്ധ്യക്ഷങ്ങളിലും സിദ്ധന്മാരും, മുനിശ്വരന്മാരും പ്രത്യ
 ങ്ങനായി പല ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും സന്തോ
 ഹിപ്പിക്കുകയും വരുത്തുകയും ചെയ്തു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്

11. മതിയാം-ബുദ്ധിയാകുന്നു. കവചയന്താമിൻ-
 കരിളവളപ്പൂവ്. മതിയാം-മാന്ദന്മാരും. സദ്വീദ്യ-
 അവിദ്യയാശത്തെ ചെയ്യുന്ന വിദ്യ ശാരദാമരണം-ശാ
 രദഭദ്രവിദ്യയുടെ പാതം. മതിയാംപതി-തൃപ്തികരമാകുവ
 ണ്ണം. മതിഹോമിച്ഛേനൻ-മതിയെ ഇഷ്ടപരാജ്ഞമാ
 ക്കിവെച്ചിട്ടുവൻ. ശാരദാഭദ്രവിദ്യയുടെ പ്രതിഷ്ഠ വട
 വലിൽ ഇതസാധകിരം ലോകപ്രഭുക്കാരനും മെഴു
 തുണ്ട്

12 കവിയുഗകരിനം-കവികാവത്തിന്റെ കക
 ശത. കവിതതപോരാശി-തപസ്സുകളെല്ലാം ചേർന്നു

“നരായണഗുരുവകിൻ—
 നാരായണാമിതൻവിശ്വേശ്വരൻ,
 നാരായണാമിതൻവിശ്വേശ്വരൻ,
 നാരായണാമിതൻവിശ്വേശ്വരൻ! 12
 “അവനികളിൽനിന്നും—
 അവനികളിൽനിന്നും—
 അവനികളിൽനിന്നും—
 അവനികളിൽനിന്നും— 14
 “നവഗുരുവായ് മരുന്ന്,
 നവഗുരുവായ് മരുന്ന്,
 നവഗുരുവായ് മരുന്ന്,
 നവഗുരുവായ് മരുന്ന്,

മലയാളത്തിൽ പലപ്പോഴും വിശിഷ്ടം അപകീർത്തി
 ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതും അനന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന
 ഇത് അനന്തരം ഗുരുസമാധിമാ. കവികൾക്കുള്ള
 സംഭവിച്ച അധർമ്മത്തെ ഗുരുസമാധിമാ വകിടപ്പെട്ടു.

13. ഉപകിൻ നാരായണാമിതൻ—ഇതുകവിൻ, നാരായണാമിതൻ. നാരായണാമിതൻ—ഇതുകവിൻ.

14. അവനി—ഭൂമി. അതികാരം—വലിയകാരം.
 കവനകലാപൻ—മഹാകവി, തത്വജ്ഞാനത്താൽ ആ
 മഹാനും ഉണ്ടാകുന്നകവിയാണെന്ന് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠം
 ഈ സംഗതിയിൽ ഗുരുസമാധിമാകളുടെ കവിത കവനകല
 ഏതെ പരമാവധിയെ പ്രാപിച്ചതാണ് മനസ്സിലാക്കേ
 ഏറ്റു.

16 നവഗുരുവായ്—നവീനാചാര്യന്മാർ. നവ
 ഗുരുവായ്—നവീനസമ്പ്രദായത്തിൽ ഇതുകവിനാമം ഉ

ഇവിടെപതിന്നാലാംകേ...
 അവിടെമാകയുംജയനാളിപ്പൂ! 16
 “ശിവമിഹനന്ദനമിവതളാൻ
 ശിവമിഹശ്ശിതഗീതീശവടിവാൻ,
 ജയജയമഖിലകകരനും
 ജയകായാലൻരമിച്ചുതൈവരായാൽ” 16
 “കാടകസാധുനന്ദത്തിൻ
 കാടകമെല്ലാംകളഞ്ഞുണ്ടായിച്ചു,
 നാടകമെല്ലാമാസ്തിക-
 നാടകമാക്കിത്തരിച്ചുവന്ദിവിനൻ 17

പരമേശിജ്ഞാതാവാൻ മൃത്യുവാചികരം സമാധിചെയ്ത
 ഏതൊരു സമുപദേശിജ്ഞാതാവാൻവെങ്കിലും അവിട
 ത്തെ ചൈതന്യം മനോഹരമെന്ന് നല്ലിൽ പ്രത്യക്ഷമാ
 ന് അഥവാ അവിടത്തെ സമാധിസ്ഥപാത്ര ശിവമി
 ഹപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവിടന്നു ഇപ്പോ
 ഴും ചോരകൊലനായി ചൈതന്യത്തോടുകൂടി ശോഭിക്കു
 ന്നതല്ല.

16. ശിവം=ശുഭം. അരുളൻ=കൊടുക്കുവാൻ
 ശിവമിഹശ്ശിതഗീതീശവടിവാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ.
 ജയജയം=ജനനമരണമുഖം ജയകായാലൻ=ശിവ
 ന്റെ അലങ്കാരം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ; വിജ്ഞാത
 മൃത്യുവാചികരം.

17 കാടകസാധു=ആരണ്യത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്ന

“ആരണരറിയാൻമുപ്പ-

ന്നാരണശുശ്രൂഷകാരണപ്രണവം

കാരണരൂപമേവ-

കാരണയാത്തോൻപരംപരമേവൻ.

18

“മാതാമാനന്ദകായം

മായനായികയെന്തറിതെന്ന,

മായേന്ദ്രിനമെകായം

കായാനിതേദമഹന്തഃസർവ്വേവായം

19

“ജനനംധനമാവൃതം

ജനതാഹ്ളാദംകളിപ്പകരാജലിക്കിൽ,

സത്യാസി കരകം=കരുറു. ആസ്തികനകകം=ജാഗ്ര
രവിശ്വാസപ്രതിപത്തിയുടെ കളി യതിവിരൻ=സ
ത്യാസിശ്രേഷ്ഠൻ

18 ആരണൻ=ബ്രഹ്മണൻ. ആരണശുശ്രൂഷ=
പ്രസിദ്ധകാവകം വാപ്രതിവാദം അറയു പരാജ
വേദന്തം=പരംസ്വരൂപത്തെ ശിഷ്ടിക്കുന്ന വേദങ്ങളു
ടെ അന്ത്യപ്രയോജനം. കാരണരൂപം=സർവ്വകാരണ
സ്വരൂപം; ബ്രഹ്മം. കായകാരണയാത്തോൻ=മായയാ
കുന്ന കളകം ചേരാത്തവൻ.

19 കായമാനന്ദകായം=കായമാനന്ദ്യന്റെ ശരീ
രം. മാതാമാനന്ദ്യൻ=അവസാരമുണ്ടായിരുന്ന ഗുരുസാമി
കൾ. സർവ്വേവായം=മായയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ
ജ്ഞാനം.

നന്നനംചുടലത്തി തീ-
‘നന്നനംകണ്ണീർകയ്പുണ്ടാക്കിക്കിൽ; 20

‘പ്രകൃതിക്കീവിധമെകയും
പ്രകൃതിപുറമ്പുവിജയമെകയായ്,
സകൃതിഹൊഗുരുമായ-
വികൃതിമറിച്ചൊൻഗകിച്ചതിതരസൻ. 21
(യുഗ്മകം)

സന്തുസെത്തുപാശം
മിത്താകംതാനതീതചിത്തനീതം
മുത്താംമുത്താനമുറച്ചാൽ
മുത്താനീതംമിത്താനമുറച്ചാൽ. 22

20 ആദ്യരൂപം=പ്രഭുരൂപം. തീമന്നനം=വ്യസനപൂർവ്വമുള്ള വിചാരം. കണ്ണീർ കയ്പു=കരളിൽ.

21. പ്രകൃതിക്കു=ലോകസ്വഭാവത്തിന്നു. സകൃതിഹൊഗുരു=നാരായണഗുരുസ്വരൂപികൾ. മായവികൃതി മറിച്ചൊൻ=മാന്ദവികാരമെല്ലാം നശിപ്പിച്ചവൻ. അതീതരസൻ=ലോകരഹിതമായ സുഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവൻ; ബ്രഹ്മാനന്ദി.

22. സതു=ബ്രഹ്മം അസതു=മായ; പ്രപഞ്ചം മിതു=ജ്ഞാനം. അതീതചിത്തൻ=ജ്ഞാനകരണാതീതജ്ഞാനി. മുത്താം=ശ്രേയോമം. മുത്താനീതം=ആനന്ദം അനുഭവിക്കാം. മൂലാധാരം=വിജ്ഞാനമായ വിവരം.

“മകളുടെപ്പോലെയോ
 മറവുകൾക്ക് കുന്നതായസംവാലോ
 തങ്ങളായിനിൽപ്പാലോ
 കരണകളുൾപ്പു വെട്ടിത്തുറന്നിടേണം? 23

കമ്മംസുബോധംപരിവർണ്ണമൊരേവഴിക്കു
 ധർമ്മപ്രദീപനചിഹ്നമുനയിപ്പതത്രേ!
 നിർമ്മലപ്രണയിനിർമ്മലമൃതത്വയാലീ,
 മർമ്മംജഗത്തിലുംവിരലാലണമിതന്നു. 24

നഖമത്സരഗതിയോഗമേന്ദ്രവിദ്യാലയംതൊ-
 ള്ളപാശുതരമിണങ്ങളുംധർമ്മകുട്ടിപിഖംസം,
 ഓളമുതലമകിന്ദ്രാമരതാരംസോമിരൂപം
 തെളിയിവിവിധമനസ്സുല്ലാസതകളെണ്ണുന്നകാണം? 25

23 മറവുകൾ=വേദങ്ങൾ. ഈ പാലോ=ഈ പത്മ
 സോമിപാലോ കരണകളുൾപ്പുവു്=അന്തരകരണമാകുന്ന
 ശീതവസ്ത്രം. നിർമ്മലം=ഇല്ലാത്ത

24 സുബോധം=ജ്ഞാനം. ധർമ്മപ്രദീപനം=
 ധർമ്മശാസ്ത്രമായ വിദ്യക്കിന്റെ പ്രകാശം. നിർമ്മല
 പ്രണയി=പണയിത്തരത്തിൽ സ്നേഹമുള്ളവൻ. നിർമ-
 ലപ്രണയിയാൽ=പരമശുദ്ധമായ ആചാരങ്ങളാൽ. ഈ ക-
 മ്മം=ഈ ജീവിതരഹസ്യം. അവിരലം=അർത്ഥശാസ്ത്രം
 തൊട്ടു കൂട്ടാതെ

25 നഖമത്സരഗതിയോഗമേന്ദ്രവിദ്യാലയം=നല്ലത-
 തം, നദവഴി, യോഗാശാസ്ത്രം, മേന്ദ്രസ്ഥാപനം, വിദ്യാ-
 ലയസ്ഥാപനംഎന്നിവ. അലംകൃതം=വളരെ. ധർമ്മ

“നോനായജാതിമതസാരാംശമേകമിഹ
 സാരമന്തരമുപരിമയം,”
 തേനാതവജനകതികാവാൻജഗത്തിലനി
 ധീരന്തബോധനിലയൻ,
 ക്ഷാൽക റിച്യശമരാജാജ്ഞപുലത്തിടിന
 പാരാസ്വയംഭവാനം,
 പരാശുര ശക്തൈനാനായവേരമിമം-
 സാരമന്തരാമുനിമഹാൻ.”

കുഴ് വിചാസം-ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഐശ്വര്യം
 ക്ഷാമിച്ഛി വീട്ടിയും-ഉഷാകം അലമകിന്താര
 താം-പരാശുരായ കിന്താമണി മനസ്സല്ലാതെ ക
 ണ്ണനുകാണം-സ്വപ്രഭാശരീരംസ്ഥാമികൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു
 കൊണ്ടു സ്വപ്രഭനത്രത്തിന്നു വിഷയമല്ല, എന്നാൽ കാ
 ണാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവരും അഥവാ അല്ലാത്തവരും ക
 ത്തിപ്പുറം പ്രാപിച്ചാൽ മനസ്സിൽ ആ സ്ഥാമികളുടെ
 സ്വരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും

൧൪ നോനായജാതിമതസാരാംശമേകം-നോവ
 ണ്ണ നോജ നായാൽ കൗസ്ത്യയുടെ ജാതിയെല്ലാം മനു
 െജാതിയിലും കേതകെല്ലാം മതശാസ്ത്രത്തിലും നില്ക്കുന്ന
 താണ് സാരമുപരിമയം ഏകം-ഇശ്വരമഹേശ്വ
 രും കൗതനൊ തേനാതെ-അറിയാതെ. അതിധീ
 രന്തബോധനിലയൻ-നോനായണമുജസ്ഥാമികൾ. ശ
 രം-സുഖം ആറാൽ-വഴിപോലെ. പേരാണ്-ശ്രുതിപ്പെ
 ട്ട. ധർമ്മപഥനം-കരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മ

நாடுமேளாப்பூதரிசுநகரிகிணம்பிதூத-
 மாரவளங்களுநகரெழிலிமகாநகரெழைய-
 பாரவளநாத்தகமலமலிசிறிமலிபூத-
 மகாநகரமலிசிறிமலிபூதமலிபூதமலிபூத.

24

1000

ആ ചി ര ണ്ണ ന്

അനുമതദാനസംവിധാനം

എന്നു നിർണ്ണയിച്ചു.

സമരപരിപാടി.

നമ്മുടെ ഏക നാകായണ ചങ്ങാടം. നാകായെ
 ര്=മുഖ്യായായം അവിശ്വാസം=എല്ലാത്തരം
 മൂലം പ്രകാശംകൂടിയത് ആമുഖ്യം=നാകായണ
 അധികം

27. ആവാൽ-വേഗത്തിൽ. നരമാമുയി.-കുഴപ്പം
 ൾ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ. മനോജ്ഞാനം-വർഷം
 ഹരിപ്പാദം-വർഷം. സന്തോഷം.

**ആചാര്യൻ
മാതൃലയിലാപം
എന്ന
ആറം ഉല്പാസം.**

പരമേശ്വരന്മാരെയാ, കാവ്യഭവോ,
നരീഷിപ്പുവേതാളസാമ്രാജ്യമോ, ഞാൻ;
പരമവേതാവേശമുണ്ടാകുകൊണ്ടോ!
പരന്നനരംകുട്ടിയോഗേക്ഷയാമോ! 1

പിതാവിനുള്ളപ്പൻ, സ്വപാതാശ്ചമിശ്രീ,
ബ്രഹ്മാനന്ദിനിശ്രീയയംകണ്ടറിഞ്ഞോർ
പ്രതാപാർഷ്വതാഹുപാലൈത്രയോപർ
നിതാകാരമാകാശമാശ്നേണവൻ! 2

കിപ്പണം — 1 പരമേശ്വരന്മാർ=പാതാശ്ച
ന്മാർ കാവ്യഭവ്=ഇവിടെ ആചാര്യൻ എന്ന കാവ്യത്തി
ന്റെ ചർച്ചക്കാരവിരംഗം. വേതാളസാമ്രാജ്യം=വിചി
ത്ര രൂപങ്ങളുള്ള മേഘങ്ങളിൽ വെറുതെ തോന്നുന്ന ര
ചിത്ര മൃഗപ്രജാദിസമൃദ്ധി. വേതാവേശം=കൈവേത
ങ്ങളുടെ സംപ്രദായി പരന്നനരം=പുണ്യമായ ആനന്ദ
ത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നതു. യോഗേഷ്വരം=യോഗാഭ്യാസം
കൊണ്ടുണ്ടായ ശക്തി.

2 പിതാവു=ഗുരുസ്വാമികളുടെ അച്ഛൻ. ഇശ്വ
രപ്പൻ=ദേവന്മാരാടു സമുപനായിരിക്കുന്നവൻ. സ.
മാതാ=ഗുരുസ്വാമികളുടെ അമ്മ. ശമിശ്രീ=ശമീരേവ

നിറന്തംപിതൃശ്രേണിയെത്തൊന്നിതാനേ
സുരാകാരമാക്കിട്ടെന്നെന്ദ്രസത്യം;
പരാനന്ദബാഷ്പാഞ്ചലമുരുളിതുളളി-
ച്ചരംചാത്തൈവമാനികന്മാരിറങ്ങി!

സുരേന്ദ്രാലസിംഹാസനപ്രാപ്തരാവാ-
തെരാവാക്കൂ തമജനമുച്ഛിച്ഛതോത്തോ!
സചത്വരത്തിലീചോകളെല്ലാമിരിക്കും
പിരാധംകണമുരചിതപേരാനംഗ്രഹിച്ചോ? 4

യെട്ടു, ൧൧൧൧. പോലുതലയാട്ടു കൂടിയവർ നൃത്തംതോന്നി
പുറം അംഗമുതലാടികളുടെ സമാധി പ്രതാപമേ
ശീതാംഗംകര വസ്ത്രവും ചാത്തും. നിതാകാരം=ഇപ്പോൾ
പോയി. ആകാരം വന്നിരിക്കാവുന്നവർ ആകാശ
ശ്ലേഷവന്ദംകലാനാലാലികളായോ മറ്റോ ആകാശവീ
ഥിയൽക്കൂടി വന്നു

3 നന്തംപിതൃശ്രേണിയെപിതൃ-
ക്കളെ തൊന്നി-ആത്മത്തൊന്നി. സുരാകാരമാക്കിട്ടും-
ദേവന്മാരും സിംഹമുദിക്കും ഒരു ആത്മത്തൊന്നി ഉണ്ടായാ
ൽ 21 തലമുട്ട ചുവടുവരെയുള്ള പിതൃക്കളുടെ ബന്ധംവി
ട്ടുമാനം ശൂന്യമുള്ള ആ പരമാത്മം ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷ
ത്തമം ശാസനമെടുത്തു. പരാനന്ദബാഷ്പം=വരിശു
രൂപമായ ആനന്ദംകൊണ്ടുണ്ടായ ബാഷ്പം അത്ഭുതം=വേഗ
ത്തമം ചാത്തൈവമാനികന്മാർ=മനോഹര വികാസ
ത്തമംകൾ

4 സുരാന്ദ്രാലസിംഹാസനപ്രാപ്തർ = ദേവേന്ദ്ര
ജിഹ്വസിംഹാസനത്തിൽ കൂടും ഇവിട്യാൻ യോഗ്യത

അന്ത്രീവേശാദിഭൈവദ്യവതാരൻ
 മഹാഭോഗനക്തഞ്ചരശ്രോണിഹന്താ,
 മഹീപുണ്യനാമാമനാമാകീരാമൻ
 മഹീമുക്തനിദ്രാനോനബാഷ്പൻ, 5
 ഗുരുസ്വാമിതൻമാതൃകൻ രാമഭൈവദ്യൻ
 ഗുരുശ്രീമാരിത്രങ്ങളോരോന്നുരോരതു
 പാരംപ്രേതരാജാവു കൂടുന്ന ഓഷ്ഠ-
 സ്വപത്രപഞ്ചരംഭകരംപതിക്കേവദാതി 6

(വിശേഷം)

ഭുജവർ. തലമുഖം = ഗുരുസ്വാമികളുടെ മുമ്പം. വരാ-
 ങ് = വിരാട് ബ്രഹ്മം; സർവ്വസ്വപത്രപി അപരം = മാനാ-
 തത്വം.

5. അന്ത്രീവേശാദിഭൈവദ്യൻ = അന്ത്രീവേശനായ
 ഭുജഭൈവദ്യൻ. മഹാഭോഗനക്തഞ്ചരശ്രോണിഹന്താ =
 വലിയ ഭോഗങ്ങളാകുന്ന രാമസങ്കുട്ഠത്തെ ഹനിക്കുന്ന
 വൻ; മഹാഭൈവദ്യൻ മഹീപുണ്യൻ = മോക്ഷത്തിൽ സു-
 പുണ്യത്തോടും കൂടിയിരുന്നവൻ. രാമനാമാകീരാമൻ =
 രാമനെന്ന പേർകൊണ്ടു കിത്തിട്ടെട്ടവൻ. മഹീമുക്ത-
 ന് = കുമിയിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. ഇന്ദ്രാണി =
 ഇന്ദ്രനെപ്പോലെ ശോഭിക്കുന്നവൻ. അനന്തബാഷ്പൻ =
 പൂണ്ണസന്തോഷംകൊണ്ടുണ്ടായ ബാഷ്പത്തോടു കൂടിയ
 വൻ.

6. ഗുരുശ്രീമാരിത്രങ്ങൾ = മോക്ഷഗുരുവിന്റെ പ്ര-
 ശസ്തിയേറിയ ചരിത്രങ്ങൾ. പ്രേതരാജാവു കൂടുന്ന ഓ-
 ഷ്ഠസ്വപത്രപഞ്ചരം = കരണമില്ലാത്തവൻ.

“ഹോനീപരായണനാശാലവാരാ-
 മഹോ! ഓരോന്നും കേൾക്കേണ്ടതാണിതെ,
 മഹീദേശികാ! സാധു “വംശസ്ഥം” ബാഹോ!
 മഹീപുണ്യമാംതാൽപശ്രുതിജയിപ്പൂ!

7

“നവശ്രീവസിപ്പിച്ചുതാമരകെട്ടത്തും
 വേൽപാകെല്ലുറ്റമേത്തൻകഴിക്കും,
 അമ്പറ്റുകൊരോണോരസംവീട്ടിനന്നായ
 പിപ്പിച്ചൊരാജ്ഞന്മാരെജയിപ്പൂ!

8

“സദാചരനാശിനിപ്രദേശത്തിലാതും
 മുദാചരനാശിനിപ്രദേശത്തിലാതും

7 സാധുവംശസ്ഥബാഹോ=താഴ്ന്ന ജനങ്ങളെ
 ഉയർത്തിയവനെ; സന്യാസവംശസ്ഥമാപകനെ. മഹീപു-
 ണ്യമാം=പുരസ്കരിച്ചുപുണ്യമായിരിക്കുന്നു. താൽപശ്രുതി-
 അവിടുത്തെ പാർവ്വതാശം

* നവശ്രീ=നൂതനമായ ചൈതന്യം വേൽ
 പാകെല്ലുറ്റമേത്തൻ=അവിടുത്തെ പാർവ്വതാശം കല്പകവൃ-
 ക്ഷാത്തിന്റെ തേൻ അമ്പറ്റുക=ചതുർവണ്ണങ്ങളിൽ
 ചോരാതെ നല്ലൂന്ന ഹിന്ദുക്കൾ. സാമീപാദങ്ങൾ
 ചിങ്ങത്താൽ ചത്തും നവശ്രീത്തിലാണ് ജാതനായത്
 ആ ചൈതന്യത്തെ അമ്പറ്റുക മറിയത്തിലെ തിരുവോണ
 തേക്കൾ കേൾക്കേണ്ടി ആക്കിപ്പൂ വരുന്നു.

9 മിത്രാനന്ദം=ജ്ഞാനാനന്ദം. ദിവ്യാപരാന-
 പ്രദാനവതാനം=അഖൈതുകാഹ്യാന്യങ്ങളെ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്ന അപരാനന്ദം, സാമീപാദങ്ങൾ ചൈതന്യത്തി-

- ചിരാന്തരമേകുന്നദിവ്യാപദനം-
 പ്രാനവതാനംവിശുദ്ധംജയിപ്പു' 9
- ചിരം“മാടനാശാൻ”മാന്മാരെപ്പു-
 നിറംപുഷ്പിതാനംസംഭവത്തിടാനം,
 പരം“കട്ടിയമ്മ”ശയശ്രീമലക്കം
 വരംഭവത്തസന്താനത്തംജയിപ്പു' 10
- “വെറുപ്പത്തിലേപേടുകാഴ്ന്നതെതിൻ
 മേത്തിനലപ്പേടുകട്ടിക്കളിച്ചു,
 “വെറുപ്പേടുകപോകട്ടെ”യെന്നാതി,മാനം,
 പൂരംനൽകലംഭവത്തബാലൻജയിപ്പു' 11
- “പുലച്ചാളയിൽകഞ്ഞിവെട്ടിത്തിളച്ചി-
 ത്തിളക്കത്തപോകുന്നതാഹന്ത!കണ്ഠ,
 അലംസാധുസംഭവമെപ്പൊന്നുമുഖം
 കലംകഞ്ഞിപോകാതെവീരബാൻജയിപ്പു! 12

യിൽ അവതരിപ്പിച്ചു അവിടം പക്ഷം ഇപ്പോൾ സന്ദർശിപ്പുവരുന്നു.

10. മാടനാശാൻ=സ.ചിപാദങ്ങളെ പിതാവാകുന്നു വയൽവാടകട്ടിയമ്മ മാതാവുമാണ് ആശയശ്രീമലം=മറയ്ക്കു സന്താനത്തം=വിശിഷ്ടസന്താനം.

11. മാനംപൂരം=വഹിയ മാനത്തോടുകൂടി. പേടുകാഴ്ന്ന ഒരു തെങ്ങിനെ കട്ടിപ്രായത്തിൽതന്നെ സ്വാമിപാദങ്ങൾ അനുഗ്രഹിച്ചു നല്ല നാളികേരം കളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

12. പുലച്ചാള=പുലയൻ്റെ വീടു സാധുസം
 10 *

“ജനപുണ്യസംസ്കാരമാംഭാവികാഗ്രം
 ധനംനടിപെടേണമേ നാശവാതായ്,
 ജനന്ത്യസ്വഭാവംജനിച്ചുനതൊട്ടീ-
 ഘനസ്വപനനിൽകണതെന്തെങ്കിപ്പൂ! 13

“സമത്വംസമാധാനംസൗഖ്യംസൗഖ്യം-
 പ്രമാണാത്മാനാമുണ്ണിപാലിച്ചുവേം,
 പ്രകാശാൽസുഖമാകത്തിപാശം. ശുഭ്രവായ്
 മരിച്ചുവളകല്യാണബാഹുൽയച്ചു! 14

“കരിക്കൽപ്രവാഹനതുംകാണതുംസം-
 ശ്ലേഷണതായ്കണ്ഠവിദ്യാത്മിഭവോകം,
 മരിക്കുംവരെയുംകൊന്നൊരുമിച്ചാ-
 മരിത്രപ്രസിദ്ധൻപാപംജയിച്ചു! 15

മക്കൾ=സാധുക്കളെ നല്ലവണ്ണം നൽകൽ. വിഭജനം
 ഇറക്കിവെച്ചവൻ; മക്കിച്ചവൻ

13. പുണ്യസംസ്കാരം=സമൃത്തത്തിന്റെ; കല. കാ-
 വികാഗ്രം=വയലാനിരിക്കുന്ന സമൃത്തപരം ജനന്ത്യ-
 സ്വഭാവം=മറ്റുള്ളവക്കിപ്പോലാത്ത സ്വഭാവം ഘനസ്വപ-
 നൻ=മഹാശയൻ.

14 സമപ്രമാണാത്മാനം=പ്രകാശനാശപ്ര-
 പനാകുന്ന; ശുദ്ധമണ്ണാത്മാനാകുന്ന കല്യാണബാ-
 ഹുൽ=മഹാ ഉദയകനായ കലാകൻ

15. വിദ്യാത്മിഭവോകം=വിദ്യാത്മിസമൂഹം. ച-
 റിത്രപ്രസിദ്ധൻ=ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായവൻ, പ്ര-
 സിദ്ധചരിത്രത്തോടുകൂടിയവൻ.

“കളിച്ചുംജപിച്ചുംമഹാകരുണാവാഹൻ
വെളിപ്പെട്ടശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാംപഠിച്ചും,
കളിക്കോപ്പെട്ടുപോയതെന്തൊരുമാറ്റമൊന്നും
അളിയാവമാക്കിക്കഴിച്ചോൻജയിപ്പു!” 16

“പരംബ്രഹ്മമാകുന്നസാക്ഷാൽസംഗ്രഹം
വരംചിന്ത്യമുറക്കൊണ്ടുപോകപ്രഭാവം
കരംനീട്ടിപ്പാടുന്നമായാവിയാസോം
പൂരംപൂജിതരികൊണ്ടുവാണൊൻജയിപ്പു!” 17

അമരന്ത്രസംഗ്രഹങ്ങളാൽശാന്തിഭാരം
സമുച്ചിതമൃത്യുനന്ദിമസരന്താർ
പാമിന്നെന്നിഹ പാശാഗ്രന്തംകഴിച്ചാ-
ശ്രമംതീർത്തമോക്കെകുവന്ത്രൻജയിപ്പു!” 18

16 മഹാകരുണാവാഹൻ=ഏകദൈവം ഈശ്വരവി-
ശ്വാസിയാകുന്ന കരുണൻ. വെളിപ്പെട്ട=പ്രസിദ്ധ-
പ്പെട്ടു; അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഉറപ്പുംഅളിയാവമാ-
ക്കിക്കഴിച്ചോൻ=മാനസികമായ വികാസത്തോടുകൂടി വള-
ന്നവൻ

17 സാക്ഷാൽ സംഗ്രഹം=ശരിയായ ആകാരം.
വരംചിന്ത്രം=ഏകദൈവം ചിന്തിക്കപ്പെട്ടയാൻ യോഗ്യതാ-
യുതും ലോകപ്രഭാവം=ലോകികാകഷണീയ സംഭാവ-
ത്തെ. മായാവിയാസോപപൂരം=വലിച്ചു മിശ്രാവിധാസം;
അനിത്യങ്ങളിലെ വലിച്ചു ചേരുകൾ.

18. അമരന്ത്രസംഗ്രഹങ്ങളാൽ=അമാനുഷപ്രകൃത-
ങ്ങളാൽ. ശാന്തിഭാരം=പരമമായ സന്തുഷ്ടിയെ. അത്യ-

“വിഷംമൂത്തുചത്താനിട്ടുംചോരസപ്പു-
 വിഷപ്പല്ലണക്കാരെമാറുന്നകൊണ്ടും
 വിശപ്പുതീരപ്പവിഷേകനോടി
 ചുശിക്കാരെമാറിത്തീരിക്കുന്നകൊണ്ടും.” 91

സംസ്ഥാനത്തിലെ ഏകദേശ ൧൦ ശതമാനം
നായകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
നയം കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിനായി
യോഗ്യതയുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കും. ൧൦

[illegible]

അന്വിഷ്ഠനാർ-കലാപണ്ഡിതന്മാർ. ജീവപാത്രം
 തിര-കഴിച്ച്-പ്രസംഗം 10 കെ.യു. മോശെയെക്കുറി
 യ്ക്കു-മോശെയെ

19. அமைச்சு 2004-ம் ஆண்டிற்கானது, விவசாயப் பணிகளைக் கைவிட்டு இரண்டாம் பிளேட்-பெட் ரெகிசுட்ரேஷன் பு புதிதானது, கைவிடப்பட்டது.

20 യോഗാതത്വം-യോഗസംഗ്രഹമായ പ്രവൃത്തി, യോഗോക്യാസകായ തന്റെ പ്രവൃത്തി, സാമാന്യനേത്രം-ബിന്ദുനേത്രം. സംസിദ്ധൻ-ഭരതമായ സിദ്ധികളോടുകൂടിയവൻ.

21 മമ്മങ്ങാട് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ കോളേജ്-പ്രധാന
 ഓഫീസ് മമ്മങ്ങാട് കോടം-മമ്മങ്ങാട് റോഡ്. ഫ

“ധരാനന്ദമണ്ഡിതം ക്ഷാമഭാരം
സുരാകാരവുമുടനീല്പുന്നമുഖം
സുരാധീശസമ്പത്തുപുല്ലാക്കി, വിശപം
രോകാരനായ് തീന്നുവേവൻജയിച്ചു 22

“മഹാനന്ദനിസ്സൗകസംഭണ്ഡരംകാ-
രണമോദാവാണിട്ടുംപോലെ ആശയംതന്നെ
മഹാനന്ദനാമംജാലികൻകയ്യിടേത്തും
മഹാനായികാകാരമാരാജനരിഞ്ഞു 23

“ചിരാനന്ദം തൊഴിച്ചായാവിനാശം
സമാപ്തം തിട്ടം വ്യഗ്രമേവേവം വല്ലത്താൻ
ഇദാനിത്തനന്ദം സിദ്ധിച്ചു സാക്ഷാൽ
നിരന്തരമാവാൻ നാനാഭയം 24

ബൃഹത്തുത്താപം = സുകൃതത്തിന്റെ മുഴുവനായ പ്രതാപം.

22 ധരാനന്ദം = മോക്ഷത്തിലെ സുകം അത്യു-
ദ്യമം വളരെ ചുരുക്കം കാലവും ദേശവും സുരാകാര-
ത്തെയും മൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു കൊച്ചാൽ സർവാർത്ഥ-
ക്ഷാമബന്ധത്തോടുകൂടി ഉണ്ടാകുന്നവരും നശിക്കുന്നവ-
രും എന്നു താല്പര്യം സുരാധീശസമ്പത്തു പുല്ലാക്കി-
ഇല്ലാത്തതെ നിസ്സാരമാക്കി. വിശപം രോകാരനായ
തീന്നു വേവൻ = വിരാട് സ്വപ്നനായ മഹത്താപം കാ-
ലദേശാതിതനായ മഹാനി

23 സൗകസംഭണ്ഡം = സൂര്യനും സൂര്യനെ
സംബന്ധിച്ച ഗ്രഹങ്ങളും അടങ്ങിയ മണ്ഡലം മഹാ

“കന്നിക്കുംകുതുകാൽസ്വപഞ്ചായമെവനും

യാചിക്കുമെന്നാകിലോ.

കന്നിക്കുംകുതുകാൽമുതുകനിയാം

നാരായണൻദേശികൻ,

തന്നിൽതന്നെനിമിത്തത്തിയിലെഴും

നാരായണസർവ്വഭൂതീ-

മനീൽചേർത്തു;മഹാവിധിമനീകരം

നീണാറൊരുമിട്ടിട്ടും!

25

“സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പോലെയിടുന്നമലിഖിതം

പൂർണ്ണസ്വത്വത്താമി-

ങ്ങാതകംവിട്ടിരിപ്പാനിവിധമെങ്കിൽ-

അതൊരുപോലെയല്ലാത്തതാണ്

സ്വരൻ=മഹാസവിതാവു, ബ്രഹ്മം. മഹാമായികാകാ

രം=മുഖപ്രകൃതിയുടെ സ്വഭാവം.

24. ചിതാനന്ദവിത്തം=ജ്ഞാനാനന്ദത്തിന്നു

കാരണവൃത്തൻ. മാതാവിനാശം=മായയെ നശിപ്പിക്കൽ.

ബ്രഹ്മഞ്ചാലം=പരബ്രഹ്മജ്ഞാനം. ഇതിനീന്ത്യനന്ദം

ജ്ഞാനോപാധി ഉള്ളവർ. നിദാനാലിനാമൻ=കാരണവ

യി ശോഭിക്കുന്നവൻ.

25. കന്നിക്കും കുതുകാൽ=വലിച്ചു സന്തോഷ

ത്തോടുകൂടി. സ്വപഞ്ചായം=ആത്മജ്ഞാനം. കന്നി

ക്കുംകുതുകാൽ=മറ്റും കുതുക വരുത്താതെ. ദേശികൻ=ആ

പുതസപാനന്ദൻ, നശിക്കുംപടിയടിക്കുമെന്ന്

സ്റ്റാൻലോകത്തിനെല്ലാം

ചേതസംതുഷ്ടിചേർത്താൻ, യതിജനപതിഭൂ-

വേദവന്ദ്യൻജയിപ്പൂ!"

26

ഗുരുവചപിതൃവർഗ്ഗംസൽസമാധിസ്ഥപുണ്യോ-

സ്തൃരമഹിതനിവാവിൽതന്നൊക്കത്താഴ്ചാറിൽ

ചാതുൻ. നിമിനവൃത്തിയാൽ=വിലയിച്ചു കീഴിയിൽ.
സർവ്വവൃത്ത്=ബ്രഹ്മവിദ്യ. മഹർഷിധർമ്മനിഷ്ഠരും=യതീശ-
രന്മാരുടെ ധർമ്മങ്ങളുടെ സമൂഹം

26. പുണ്യസമാതന്ത്രം പുണ്യസമാത്മാകനു
താനൊരു ബന്ധുവായിത്തന്ന പരമസുഖമാകുന്നു താനി-
തിൽ=മനോഹരമാം വസ്തു പുതസപാനന്ദൻ=പരിശു-
ദ്ധരായ ഹൃദയത്തോടു കൂടിയവൻ. ചോകത്തിനു=ഭു-
ജത്തിനു. ചേത സംതുഷ്ടി=തൃപ്തി സമാധാനം.
യതിജനപതിഭൂവേദവന്ദ്യൻ=യതികളാലും ജനപതിക-
ളാലും ഭൂവേദന്മാരായും വന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യൻ.

27. ഗുരുവചപിതൃവർഗ്ഗം=ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാ-
മികളുടെ ജനഗോത്രങ്ങളായ മാതൃവംശത്തിലേയും പിതൃ-
വംശത്തിലേയും പിതൃവേദവൻമാർ. സൽസമാധിസ്ഥപു-
ണ്യോല്ക്കരമഹിതനിവാവിൽ=ജ്ഞാന സമാധിസ്ഥനായ
വരിച്ചു പുണ്യമാകുന്ന പരിപൂതനിവാവിൽ. പരമഗു-

പരമഗുരുചരിത്രംമാഖഗീതാമൃതംപോൽ
പരമവിടെയുരച്ചുമാതുലൻതുപ്പനായി.

27

ഇതി

ആ ച ര ത്ത ന്

മാതുലവിഖാപം

എന്ന ആറാം ഉല്പാസം

സമാപ്തം.

തമിത്രം=നാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ചരിത്രം. മാ
ഖഗീതാമൃതം പോൽ=ഗോവൽഗീതാസാരം എന്നവണ്ണം.

